

Uradni list

Evropske unije

C 305

Zvezek 49

Slovenska izdaja

Informacije in objave

14. december 2006

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I Informacije	
	Komisija	
2006/C 305/01	Menjalni tečaji eura	1
2006/C 305/02	Informacije o pritožbi 2005/4347	2
2006/C 305/03	Povzetek podatkov, ki ga države članice predložijo o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1595/2004 z dne 8. septembra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem za proizvodnjo, predelavo in trženje ribiških proizvodov ⁽¹⁾	3
2006/C 305/04	Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES — Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora ⁽¹⁾	8
2006/C 305/05	Sporočilo Komisije v skladu s členom 4(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2408/92 — Uvedba obveznosti javne službe za redne zračne prevoze znotraj Italije ⁽¹⁾	13
2006/C 305/06	Smernica o uporabi v posebne namene „za industrijsko proizvodnjo“ za izvajanje določenih tarifnih kvot za ribiške proizvode s poreklom iz Norveške in Islandije ⁽¹⁾	16
2006/C 305/07	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/08	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett)) ⁽¹⁾	17
2006/C 305/09	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Št. primera COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart) ⁽¹⁾	18

SL

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

Nadzorni organ EFTA

2006/C 305/10	Obvestilo Nadzornega organa Efte o sodelovanju med Nadzornim organom Efte in sodišči držav Efte pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP	19
2006/C 305/11	Uradno obvestilo norveških organov o regionalno diferenciranih prispevkih za socialno varnost — Nadzorni organ EFTA je odločil, da ne vloži ugovora zoper priglašeni ukrep	32
2006/C 305/12	Vrednosti pragov na področju javnih naročil	33
2006/C 305/13	Obvestilo Nadzornega organa Efte o neformalnih navodilih, ki se nanašajo na nova vprašanja v zvezi s členoma 53 in 54 Sporazuma EGP, ki izhajajo iz posameznih primerov (dopisi z neformalnimi navodili)	34
2006/C 305/14	Odobritev državne pomoči v skladu s členom 61 Sporazuma EGP in členom 1(3) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču — Odločitev nadzornega organa EFTA o nevložitvi ugovora	38
2006/C 305/15	Poziv k predložitvi pripomb na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču o državni pomoči v zvezi z uporabo člena 3 norveškega Zakona o nadomestilu DDV	39

II *Pripravljalni akti*

.....

III *Obvestila***Komisija**

2006/C 305/16	Poziv posameznikom, naj se prijavijo za sestavo zbirke podatkov o možnih neodvisnih strokovnjakih, ki bodo v pomoč Službam Komisije za naloge v zvezi s 7. okvirnim programom RTR	52
2006/C 305/17	Poziv organizacijam, naj predlagajo možne neodvisne strokovnjake, ki bodo v pomoč Službam Komisije za naloge v zvezi s 7. okvirnim programom RTR	54

I

(Informacije)

KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

13. decembra 2006

(2006/C 305/01)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj
USD ameriški dolar	1,3265	SIT slovenski tolar	239,68
JPY japonski jen	155,34	SKK slovaška krona	34,775
DKK danska krona	7,4534	TRY turška lira	1,8919
GBP funt šterling	0,67280	AUD avstralski dolar	1,6811
SEK švedska krona	9,0407	CAD kanadski dolar	1,5273
CHF švicarski frank	1,5951	HKD hongkonški dolar	10,3094
ISK islandska krona	91,76	NZD novozelandski dolar	1,9172
NOK norveška krona	8,1520	SGD singapurski dolar	2,0421
BGN lev	1,9558	KRW južnokorejski won	1 223,76
CYP ciprski funt	0,5781	ZAR južnoafriški rand	9,2630
CZK češka krona	27,880	CNY kitajski juan	10,3819
EEK estonska krona	15,6466	HRK hrvaška kuna	7,3579
HUF madžarski forint	253,48	IDR indonezijska rupija	12 031,36
LTL litovski litas	3,4528	MYR malezijski ringit	4,7018
LVL latvijski lats	0,6973	PHP filipinski peso	65,536
MTL malteška lira	0,4293	RUB ruski rubelj	34,7980
PLN poljski zlot	3,8008	THB tajski bat	46,783
RON romunski leu	3,4247		

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Informacije o pritožbi 2005/4347

(2006/C 305/02)

18. oktobra 2006 je Komisija naslovila na Italijo dodatni pisni opomin v zvezi s pritožbo 2005/4347. Več informacij je na voljo v italijanščini na Internetu:

http://ec.europa.eu/community_law/complaints/multiple_complaints/doc/2-2005-4347_it.pdf

Povzetek podatkov, ki ga države članice predložijo o državni pomoči, dodeljeni na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1595/2004 z dne 8. septembra 2004 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državne pomoči malim in srednje velikim podjetjem za proizvodnjo, predelavo in trženje ribiških proizvodov

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/03)

Št. pomoči: XF 5/06

Pojasnjevalne opombe: V skladu z Odlokom št. 43/2006 estonskega ministra za kmetijstvo se nadomestilo plača priznanim organizacijam proizvajalcev za začetek poslovanja in upravne stroške. V nacionalnem proračunu so zagotovljena sredstva za pomoč v znesku 2 450 000 EEK (156 584 EUR). Za to pomoč lahko zaprosijo organizacije proizvajalcev, ki so bile v preteklem koledarskem letu priznane z Zakonom o organizaciji trga z ribiškimi proizvodi

Država članica: Republika Estonija

Naziv sheme pomoči: Začetna pomoč združenjem proizvajalcev ribiških proizvodov

Pravna podlaga: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 43, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Načrtovani letni izdatki po shemi: Shema zagotavlja organizacijam proizvajalcev začetno pomoč v višini 2 450 000 EEK (156 584 EUR)

Največja intenzivnost pomoči: Začetna pomoč se organizacijam proizvajalcev dodeli v skladu s členom 15(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2792/1999 o določitvi podrobnih pravil in sporazumov glede strukturne pomoči Skupnosti v ribiškem sektorju (UL L 337, 30.12.1999, str. 10-28). Prvo leto predstavlja najvišji odstotek pomoči za začetek poslovanja in upravne stroške v okviru te uredbe 60 %, drugo leto 40 % in tretje leto 20 %, vendar ne več kot 3 %, 2 % in 1 % od skupne vrednosti proizvodov organizacije proizvajalcev

Datum začetka izvajanja: Vloge se lahko začnejo oddajati 8. maja. Pristojni organ (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet – estonski kmetijski registri in služba za informiranje) mora v 40 delovnih dneh od datuma prejema obravnavati vloge in zatem izplačati nadomestilo

Trajanje sheme: do 31. decembra 2006

Cilj pomoči: Cilj te pomoči je pomoč MSP z nadomestilom organizacijam proizvajalcev za del pomoči za začetek poslovanja in upravne stroške

Shema pomoči temelji na členu 4 Uredbe Komisije (ES) št. 1595/2004, upravičeni stroški so stroški za začetek poslovanja in upravne stroške iz člena 4(1) Uredbe Komisije (ES) št. 908/2000 o določitvi podrobnih pravil za izračunavanje

pomoči, ki jo države članice odobrijo organizacijam proizvajalcev v sektorju za ribištvo in ribogojstvo (UL L 105, 2.5.2000, str. 15-17)

Zadevni gospodarski sektorji: Ribištvo in ribogojstvo

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Spletni naslov:

<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1017124>

Št. pomoči: XF 8/06

Pojasnila: Na podlagi Uredbe 81 iz leta 2006 Ministrstva za kmetijstvo Republike Estonije se nadomestilo dodeli deloma za obresti na dolgoročna posojila (z rokom povračila nad enim letom) kreditnih ali finančnih institucij ali obresti, plačane kot del plačila finančnega najema, ki ga proizvajalec ribiških proizvodov vzame za razvoj ribogojstva, sladkovodnega ribištva ali ribiških pristanišč, in ki jih je proizvajalec ribiških proizvodov plačal v letu pred zahtevkom za subvencioniranje obresti. Državni proračun zagotavlja vsoto 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) za to nadomestilo, ki je vsem vložnikom sorazmerno dodeljeno glede na odstotne točke obresti, ki so jih vložniki plačali v prejšnjem koledarskem letu. To nadomestilo je na voljo malim in srednjim podjetjem, ki imajo dovoljenje za sladkovodni ribolov za leto 2006, se ukvarjajo z ribogojstvom ali so lastniki ribiških pristanišč

Država članica: Republika Estonija

Naziv sheme pomoči: Postopek za oddajo zahtevkov za subvencioniranje obresti za proizvajalce ribiških proizvodov in za obdelavo teh zahtevkov

Pravna podlaga: Eesti Vabariigi Põllumajandusministri 2006. aasta määrus nr 81, „Kalandustoodete tootjate ühenduse tegevuse alustamise toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise kord“

Načrtovani letni izdatki po shemi: Shema zagotavlja 1 500 000 EEK (95 867,50 EUR) pomoči proizvajalcem ribiških proizvodov

Največja intenzivnost pomoči: Največjo intenzivnost pomoči določi ministrstvo za kmetijstvo z odlokom po oddaji zahtevkov. Znesek pomoči je določen sorazmerno z zneskom obresti, ki so jih vložniki leta 2005 plačali na dolgoročna posojila ali kot del plačila finančnega najema. Znesek odobrene pomoči je do deset odstotnih točk

Datum začetka izvajanja: Skrajni rok za oddajo zahtevkov je 24. avgust 2006, pristojni organ (*Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Ameti*) pa mora v 45 delovnih dneh od navedenega datuma obravnavati zahtevke in po njegovem izteku izplačati nadomestilo

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Trajanje sheme pomoči: 31. december 2006

Cilj pomoči: Cilj pomoči je pomagati MSP s celotnim ali delnim nadomestilom obresti, plačanih v letu 2005 na dolgoročno posojila (z rokom povračila nad enim letom), ali kot del plačila finančnega najema

Shema pomoči temelji na členih 9 in 11 (Uredba Komisije 1595/2004); upravičeni izdatki so obresti, plačane na dolgoročno posojila ali kot del plačila finančnega najema

Zadevni gospodarski sektorji: Sladkovodno ribištvo, ribogojstvo in lastniki ribiških pristanišč

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet
Narva mnt. 3
EE-51009 Tartu

Spletni naslov:

<http://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=1046970>

Največja intenzivnost pomoči: Do 100 % upravičenih stroškov

Datum izvedbe: Ne pred 4. avgustom 2006

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Junij 2008

Cilj pomoči: Cilj pomoči je spodbujati ponudbo rib v hotelih, restavracijah in v sektorju gostinskih storitev. Cilj je povečanje porabe rib, ki bi izboljšalo operativne pogoje dejavnosti po vsem sektorju

Navedite, kateri člen(i) (4 do 12), se uporablja(jo) in upravičene stroške, zajete v shemo pomoči ali individualno pomoč: Člen 7 Uredbe (ES) št. 1595/2004 (člen 14 Uredbe (ES) št. 1792/1999 in Priloga III.3 k Uredbi)

Upravičeni stroški zajemajo stroške izvedbe kampanj gostoljubnosti sektorja in seminarjev po načrtu promocijske kampanje

Zadevni gospodarski sektor(ji): Shema se v celoti uporablja za ribolovni sektor

Ime in naslov organa, ki odobri pomoč:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Spletni naslov:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Spletne strani ministrstva so v nastajanju

Št. pomoči: XF 9/06

Država članica: Finska

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Pro Kala ry

Pravna podlaga: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Letni izdatki, načrtovani v okviru sheme ali skupni znesek individualnih pomoči, ki so bile dodeljene družbi: Za izvedbo promocijske kampanje ne bo dodeljenih več kot 80 000 EUR

Št. pomoči: XF 10/06

Država članica: Finska

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Suomen Kalakauppiasliitto ry

Pravna podlaga: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Letni izdatki, načrtovani v okviru sheme ali skupni znesek individualnih pomoči, ki so bile dodeljene družbi: Za izvedbo promocijske kampanje ne bo dodeljenih več kot 15 000 EUR

Največja intenzivnost pomoči: Do 100 % upravičenih stroškov

Datum izvedbe: Ne pred 4. avgustom 2006

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Junij 2008

Cilj pomoči: Cilj pomoči je spodbujati ponudbo rib v restavracijah in v sektorjih prodaje rib. Cilj je povečanje porabe rib, ki bi izboljšalo operativne pogoje dejavnosti po vsem sektorju

Navedite, kateri člen(i) (4 do 12), se uporablja(jo) in upravičene stroške, zajete v shemo pomoči ali individualno pomoč: Člen 7 Uredbe (ES) št. 1595/2004 (člen 14 Uredbe (ES) št. 1792/1999 in Priloga III.3 k Uredbi)

Upravičeni stroški zajemajo stroške, nastale na tekmovanju „Najboljše prodajalne rib v nordijskih državah“ v skladu z načrtom promocijske kampanje

Zadevni gospodarski sektor(ji): Shema se v celoti uporablja za ribolovni sektor, zlasti za trženje

Ime in naslov organa, ki odobri pomoč:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Spletni naslov:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Spletne strani ministrstva so v nastajanju

Št. pomoči: XF 11/06

Država članica: Finska

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Pro Kala ry

Pravna podlaga: Laki valtion tulo- ja menoarviosta (423/1988); tuki myönnetään eduskunnan maa- ja metsätalousministeriölle valtion vuosittaisessa tulo- ja menoarviossa antaman yleisen valtuutuksen perusteella kalatalouden edellytysten edistämiseen tarkoitettulta alamomentilta.

Tuen myöntämisessä, valvonnassa ja takaisinperinnässä noudatetaan valtionavustuslakia (688/2001)

Letni izdatki, načrtovani v okviru sheme, ali skupni znesek individualnih pomoči, ki so bile dodeljene družbi: Kot enkratno izplačilo pomoči bo dodeljenih največ 8 000 EUR

Največja intenzivnost pomoči: Do 100 % upravičenih stroškov

Datum izvedbe: Ne pred 4. avgustom 2006

Trajanje sheme ali individualne pomoči: December 2006

Cilj pomoči: Podpora internacionalizaciji zaposlenih v MSP in drugih zaposlenih v sektorju (študijska ekskurzija na Islandijo)

Navedite člen(e) (4 do 12), ki se uporablja(jo) in upravičene stroške, zajete v shemo pomoči ali individualno pomoč: Člen 7 Uredbe (ES) št. 1595/2004 (člen 14 Uredbe (ES) št. 1792/1999 in Priloga III.3 k Uredbi).

Upravičeni izdatki zajemajo splošne stroške, nastale pri organiziranju potovanja: stroške vodenja potovanja in tolmačenja, najema avtobusa, plačila predavateljem, najema sehnih sob in drugih skupnih storitev

Iz pomoči se udeležencem potovanja ne bodo krili individualni stroški potovanja. Pomoč ne krije poslovnih stroškov upravičenca

Zadevni gospodarski sektor(ji): Shema se v celoti uporablja za ribolovni sektor

Ime in naslov organa, ki odobri pomoč:

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
FIN-00023 Valtioneuvosto

Spletni naslov:

http://www.mmm.fi/fi/index/etusivu/kalastus_riista_porot/elinkeinokalatalous/elinkeinokalatalouden_tuki.html

Spletne strani ministrstva so v nastajanju

Št. pomoči: XF 12/06

Pojasnilo: V okviru prehoda flote kutrov v Severnem morju, ki se je začel izvajati na Nizozemskem, je minister za kmetijstvo, naravo in kakovost živil sklenil, da bo sprožil posamezne pilotne projekte za „skrbnejši ribolov“. Pri teh pilotnih projektih sodelujejo ribiči največ tri mesece pri znanstveno vodenih poskusih, katerih cilj so energetske učinkovitosti, trajnejši in selektivnejši načini ribolova. Pri tem pilotnem projektu pomoč za naložbe v material, kot so mreže, ribolovna oprema in motorji, ali naložbe, ki so neposredno povezane z ribolovnimi dejavnostmi, niso predvidene. Pomoč, ki jo odobrijo organi, zagotavlja dodelitev zagotovljenega zneska ladjarjem/lastnikom, ki sodelujejo pri pilotnem projektu

Država članica: Nizozemska

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Pomoč se dodeli glavnemu izvajalcu pilotnega projekta „skrbni ribolov/prilagoditev“, tj. „Federatie van Visserijverenigingen“ (Zveza ribolovnih društev)

Pravna podlaga: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: Enkratni znesek v višini največ 150 000 EUR. Od tega je ena petina namenjena tehnični in znanstveni podpori

Največja intenzivnost pomoči: Najvišji znesek pomoči za izvajalce projekta znaša skupaj s stroški za znanstveno podporo 150 000 EUR. Od tega je 30 000 EUR namenjeno znanstveni podpori

Datum začetka izvajanja: Od 14. avgusta 2006

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Pilotni projekt se izvaja do vključno oktobra 2006. Izplačilo bo predvidoma potekalo novembra ali decembra 2006

Cilj pomoči: Cilj ukrepov, ki jih bodo ribiška podjetja izvajala v okviru pilotnega projekta „skrbni ribolov/prilagoditev“, je zbrati izkušnje, ki jih do zdaj v nizozemskem ribištvu ni bilo. Obsegajo poskuse, ki bi lahko veljali za nadomestilo tradicionalnemu kočarjenju in bi se v tem sektorju lahko uporabljali v večji meri. Tvegane naložbe za podjetja so bile vzrok, da podjetja do zdaj niso investirala v nove načine ribolova. Ker pa bo vlada zdaj v kratkem časovnem obdobju podpirala ribiče, ki bodo izvajali poskuse za energetsko učinkovitejšo, trajnejšo in selektivnejšo načine ribolova v okviru prehoda flote kutrov v Severnem morju, so ti pripravljeni izvajati pilotne projekte. Pri tem pilotnem projektu bo skupina petih ribičev, ki so člani „Federatie van Visserijverenigingen“, v določenem časovnem obdobju (od avgusta do oktobra 2006) izvajala poskuse z lebdečimi mrežami, ki se ne vlečejo po morskem dnu, kar mora pozitivno vplivati na ulov nedoraslih rib in kakovost rib. Izvajali bodo tudi poskuse s krožnimi vlečnimi mrežami in vlečnimi mrežami z gredjo, zaradi česar se bo zmanjšal upor in vlečenje po dnu

Cilj projekta je pokazati, kako zmanjšati stroške, zavržek in vlečenje po dnu

Ustrezni členi Uredbe št. 1595/2004: Zagotovljeni znesek, ki se dodeli sodelujočim pri projektu, temelji na členu 4 Uredbe št. 1595/2004, ki se sklicuje na člen 15 Finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva. Člen 15 namreč navaja, da države članice lahko spodbujajo delovanje v skupnem interesu, ki ima širši obseg kakor običajno delovanje zasebnih podjetij. Finančni instrument določa, da pri tem delovanju sodelujejo podjetja ali organizacije, ki nastopajo v imenu proizvajalcev, s čimer prispevajo k uresničitvi ciljev skupne ribiške politike

Zadevni gospodarski sektorji: Zadeva pomoč za ribiče, ki se ukvarjajo z morskim ribolovom

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Spletna stran:

www.hetInvloket.nl. Priporočljivo je uporabljati funkcijo „iskanje“

Drugi podatki:

Kontaktna oseba: Directie Visserij, g. Frans Vroegop

Št. pomoči: XF 13/06

Pojasnilo: V okviru prehoda flote kutrov v Severnem morju, ki se je začel izvajati na Nizozemskem, je minister za kmetijstvo, naravo in kakovost živil sklenil, da bo sprožil posamezne pilotne projekte za „skrbnejši ribolov“. Pri teh pilotnih projektih sodelujejo ribiči največ tri mesece pri znanstveno vodenih poskusih, katerih cilj so energetsko učinkovitejši, trajnejši in selektivnejši načini ribolova. Pri tem pilotnem projektu pomoč za naložbe v material, kot so mreže, ribolovna oprema in motorji, ali naložbe, ki so neposredno povezane z ribolovnimi dejavnostmi, niso predvidene. Pomoč, ki jo odobrijo organi, zagotavlja dodelitev zagotovljenega zneska ladjarjem/lastnikom, ki sodelujejo pri pilotnem projektu.

Država članica: Nizozemska.

Naziv sheme pomoči ali ime podjetja, ki prejme individualno pomoč: Pomoč se dodeli glavnemu izvajalcu pilotnega projekta „skrbni ribolov/prilagoditev“, tj. „Federatie van Visserijverenigingen“ (Zveza ribolovnih društev).

Pravna podlaga: Artikel 2 en 5 van de Kaderwet LNV-subsidies juncto artikel 4:23 van de Algemene wet bestuursrecht

Načrtovani letni izdatki po shemi ali skupni znesek individualne pomoči, dodeljene podjetju: Enkratni znesek v višini največ 150 000 EUR. Od tega je ena petina namenjena tehnični in znanstveni podpori.

Največja intenzivnost pomoči: Najvišji znesek pomoči za izvajalce projekta znaša skupaj s stroški za znanstveno podporo 150 000 EUR. Od tega je 30 000 EUR namenjeno znanstveni podpori.

Datum začetka izvajanja: Od 14. avgusta 2006.

Trajanje sheme ali individualne pomoči: Pilotni projekt se izvaja do vključno oktobra 2006. Izplačilo bo predvidoma potekalo novembra ali decembra 2006.

Cilj pomoči: Cilj ukrepov, ki jih bodo ribiška podjetja izvajala v okviru pilotnega projekta „skrbni ribolov/prilagoditev“, je zbrati izkušnje, ki jih do zdaj v nizozemskem ribištvu ni bilo. Obsegajo poskuse, ki bi lahko veljali za nadomestilo tradicionalnemu kočarjenju in bi se v tem sektorju lahko uporabljali v večji meri. Tvegane naložbe za podjetja so bile vzrok, da podjetja do zdaj niso investirala v nove načine ribolova. Ker pa bo vlada zdaj v kratkem časovnem obdobju podpirala ribiče, ki bodo izvajali poskuse za energetsko učinkovitejše, trajnejše in selektivnejše načine ribolova v okviru prehoda flote kutrov v Severnem morju, so ti pripravljeni izvajati pilotne projekte. Pri tem pilotnem projektu bo skupina petih ribičev, ki so člani „Federatie van Visserijverenigingen“, v določenem časovnem obdobju (od avgusta do oktobra 2006) izvajala poskuse z lebdečimi mrežami, ki se ne vlečejo po morskem dnu, kar mora pozitivno vplivati na ulov nedoraslih rib in kakovost rib. Izvajali bodo tudi poskuse s krožnimi vlečnimi mrežami in vlečnimi mrežami z gredjo, zaradi česar se bo zmanjšal upor in vlečenje po dnu. Cilj projekta je pokazati, kako zmanjšati stroške, zavržek in vlečenje po dnu.

Ustrezni členi Uredbe št. 1595/2004: Zagotovljeni znesek, ki se dodeli sodelujočim pri projektu, temelji na členu 4 Uredbe št. 1595/2004, ki se sklicuje na člen 15 Finančnega instrumenta za usmerjanje ribištva. Člen 15 namreč navaja, da države članice lahko spodbujajo delovanje v skupnem interesu, ki ima širši obseg kakor običajno delovanje zasebnih podjetij. Finančni instrument določa, da pri tem delovanju sodelujejo podjetja ali organizacije, ki nastopajo v imenu proizvajalcev, s čimer prispevajo k uresničitvi ciljev skupne ribiške politike.

Zadevni gospodarski sektorji: Zadeva pomoč za ribiče, ki se ukvarjajo z morskim ribolovom.

Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč:

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Visserij
Postbus 20401
2500 EK 's Gravenhage
Nederland

Spletna stran:

www.hetlnvloket.nl. Priporočljivo je uporabljati funkcijo „iskanje“.

Drugi podatki:

Kontaktna oseba: Directie Visserij, g. Frans Vroegop.

Odobritev državne pomoči v okviru določb členov 87 in 88 Pogodbe ES**Primeri, v katerih Komisija ne vloži ugovora****(Besedilo velja za EGP)****(2006/C 305/04)**

Datum sprejetja odločitve	20.9.2006
Št. pomoči	N 268/06
Država članica	Španija
Regija	Cataluña
Naziv	Subvención para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador
Pravna podlaga	Resolución CLT/247/2006, de 2 de febrero, por la que se convoca concurso público para la concesión de subvenciones para la producción de largometrajes cinematográficos que sean la ópera prima o el segundo largometraje de un nuevo realizador (DOGC 4571, de 13.2.2006)
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki 0,5 mio. EUR; Skupni znesek načrtovane pomoči 3,5 mio. EUR
Intenzivnost	18 %
Trajanje	31.12.2010
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve, Mediji
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	20.9.2006
Št. pomoči	N 269/06
Država članica	Španija
Regija	Cataluña
Naziv	Subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión.
Pravna podlaga	Resolución CLT/246/2006, de 2 de febrero, por la que se abre convocatoria para la concesión de subvenciones a empresas de producción independientes para la realización de documentales, destinados a ser emitidos por televisión. (DOGC de 13.2.2006).
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki 0,3 mio. EUR; Skupni znesek načrtovane pomoči 2 mio. EUR

Intenzivnost	17 %
Trajanje	31.12.2010
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve, Mediji
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Institut Català de les Industries Culturals (ICIC) C/Rambla Sta. Mònica, 8 E-08001 Barcelona

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	4.7.2006
Št. pomoči	N 281/06
Država članica	Slovaška
Naziv	ALEF Film & Media group s.r.o.
Pravna podlaga	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Vrsta ukrepa	Individualna pomoč
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki 2,5 mio. SKK; Skupni znesek načrtovane pomoči 44,11 mio. SKK
Intenzivnost	6 %
Trajanje	31.12.2006
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	4.7.2006
Št. pomoči	N 282/06
Država članica	Slovaška
Naziv	TaO Productions s.r.o.

Pravna podlaga	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Vrsta ukrepa	Individualna pomoc
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki 5 mio. SKK; Skupni znesek načrtovane pomoči 64 mio. SKK
Intenzivnost	8 %
Trajanje	31.12.2006
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava 1

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	27.11.2002
Št. pomoči	N 526/02
Država članica	Italija
Regija	Provincia autonoma di Trento
Naziv	Misure agevolative in favore degli impianti a fune per l'anno 2002
Pravna podlaga	Deliberazione della giunta provinciale n. 1354 del 14 giugno 2002, concernente provvidenze per gli impianti a fune e le piste da sci
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	Sektorski razvoj
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Načrtovani letni izdatki 5 000 mio. EUR; Skupni znesek načrtovane pomoči 5 000 mio. EUR
Intenzivnost	40 %
Trajanje	1.1.2002 – 31.12.2002
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Provincia autonoma di Trento Piazza Dante 15, I-38100 Trento

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	21.1.2004
Št. pomoči	N 567/03
Država članica	Belgija
Naziv	Belgacom
Pravna podlaga	Loi concernant la reprise par l'État belge des obligations de pension légales de la société anonyme de droit public Belgacom vis à vis de son personnel statutaire/Wetsontwerp houdende overname door de Belgische Staat van de wettelijke pensioenverplichtingen van de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom ten opzichte van haar statutair personeel
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Intenzivnost	Ukrep, ki ne pomeni pomoči
Gospodarski sektorji	Pošta in telekomunikacije
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	l'État belge

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	24.10.2006
Št. pomoči	N 615/06
Država članica	Slovaška
Naziv	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti D.N.A.
Pravna podlaga	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Vrsta ukrepa	Individualna pomoc
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Skupni znesek načrtovane pomoči 7 mio. SKK
Intenzivnost	41 %
Trajanje	31.12.2006
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve, Mediji
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministerstvo kultúry SR, Nám. SNP č. 33, SK-813 31 Bratislava

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	24.10.2006
Št. pomoči	N 618/06
Država članica	Slovaška
Naziv	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti FÁMA s. r. o.
Pravna podlaga	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d) c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 zo 16. novembra 2005 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Vrsta ukrepa	Individualna pomoc
Cilj	Promocija kulture
Oblika pomoči	Neposredna nepovratna sredstva
Proračun	Skupni znesek načrtovane pomoči 5 mio. SKK
Intenzivnost	14 %
Trajanje	31.12.2006
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve, Mediji
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP č. 33 SK-813 31 Bratislava

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum sprejetja odločitve	22.3.2006
Št. pomoči	NN 84/04 et N 95/04
Država članica	Francija
Naziv	Régimes d'aide au cinéma et à l'audiovisuel
Pravna podlaga	Décret n° 99-130 du 24 février 1999; décret n° 98-35 du 14 janvier 1998, décret n° 95-110 du 2 février 1995; loi n° 85-695 du 11 juillet 1985
Vrsta ukrepa	Shema pomoči
Cilj	ukrepi za podporo v kinematografskem in avdiovizualnem sektorju
Oblika pomoči	Različno
Proračun	Načrtovani letni izdatki 550 mio. EUR
Intenzivnost	različno
Trajanje	31.12.2011
Gospodarski sektorji	Rekreativne, kulturne in športne storitve
Naziv in naslov organa, ki dodeli pomoč	Različno

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sporočilo Komisije v skladu s členom 4(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2408/92**Uvedba obveznosti javne službe za redne zračne prevoze znotraj Italije**

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/05)

V skladu s členom 4(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 2408/92 z dne 23. julija 1992 o dostopu letalskih prevoznikov Skupnosti do letalskih prog znotraj Skupnosti je italijanska vlada v skladu s sklepi uradnega srečanja pristojnih služb, ki je potekalo pri upravi dežele Sicilija, sklenila uvesti obveznosti javne službe za redne zračne prevoze na progah:

1. Zadevne proge

Pantelleria–Palermo in v obratni smeri,

Lampedusa–Palermo in v obratni smeri,

Lampedusa–Catania in v obratni smeri,

Lampedusa–Rim in v obratni smeri,

Pantelleria–Rim in v obratni smeri.

V skladu s Prilogo II k Uredbi (EGS) št. 2408/92 se za namembni kraj Rim šteje rimski letališki sistem, ki zajema Rim Fiumicino in Rim Ciampino.

1.1. V skladu s členom 9 Uredbe Sveta (EGS) št. 95/93 z dne 18. januarja 1993 o skupnih pravilih dodeljevanja slotov na letališčih Skupnosti, kakor je spremenjena z Uredbo (ES) št. 793/2004, lahko pristojni organi rezervirajo nekatere slotove za opravljanje zračnih prevozov pod pogoji, ki jih določa to sporočilo.

1.2. Navedene proge sestavljajo en sam paket, ki ga zainteresirani prevozniki sprejmejo v celoti.

1.3. Za dosego ciljev, zaradi katerih so bile uvedene obveznosti javne službe, bo italijanski urad za civilno letalstvo ENAC preveril, ali imajo zračni prevozniki, ki sprejmejo obveznosti, ustrezno strukturo in izpolnjujejo najnujnejše zahteve za dostop do storitve.

2. Podrobne obveznosti javne službe**2.1 Najmanjša mogoča pogostost prevozov****a. Med Pantellerio in Palermom ter v obratni smeri**

Najmanjše mogoče pogostosti so:

- vsaj en prevoz dnevno in en povraten prevoz dnevno vse leto z zrakoplovi s 44 sedeži;
- vsaj en prevoz dnevno in en povraten prevoz dnevno vse leto z zrakoplovi s 120 sedeži;
- v obdobju med 1. majem in 30. oktobrom poleg prej navedenih dveh prevozov še trije prevozi

tedensko in trije povratni prevoz tedensko ob petkih, sobotah in nedeljah z zrakoplovi s 44 sedeži.

b. Med Lampeduso in Palermom ter v obratni smeri

Najmanjše mogoče pogostosti so:

- vsaj en prevoz dnevno in en povraten prevoz dnevno vse leto z zrakoplovi s 44 sedeži;
- vsaj en prevoz dnevno in en povraten prevoz dnevno vse leto z zrakoplovi s 120 sedeži;
- v obdobju med 1. majem in 30. oktobrom poleg prej navedenih dveh prevozov še trije prevozi tedensko in trije povratni prevoz tedensko ob petkih, sobotah in nedeljah z zrakoplovi s 44 sedeži.

c. Med Lampeduso in Catania ter v obratni smeri

Najmanjše mogoče pogostosti so:

- v obdobju med 1. majem in 30. oktobrom vsaj trije prevozi tedensko in trije povratni prevoz tedensko z zrakoplovi s 44 sedeži;
- v obdobju med 1. majem in 30. oktobrom vsaj en prevoz dnevno in en povraten prevoz dnevno z zrakoplovi s 44 sedeži;

d. Med Lampeduso in Rimom ter v obratni smeri

Najmanjše mogoče pogostosti so:

- v obdobju med 1. oktobrom in 31. majem vsaj dva prevoza tedensko in dva povratna prevoza tedensko z zrakoplovi s 120 sedeži.

e. Med Pantellerio in Rimom ter v obratni smeri

Najmanjše mogoče pogostosti so:

- v obdobju med 1. oktobrom in 31. majem vsaj en prevoz tedensko in en povraten prevoz tedensko z zrakoplovom s 120 sedeži.

Za primer okvare zrakoplova, ki se običajno uporablja za opravljanje zračnih prevozov z obveznostjo javne službe, je treba zagotoviti, da je na voljo zrakoplov, ki ga je mogoče uporabiti v roku štirih ur.

Celotna zmogljivost vsakega zrakoplova mora biti na prodaj v skladu z ureditvijo obveznosti javnih služb.

2.2. Vozni red

opraviti je treba

na progi Pantelleria–Palermo:

vsaj

— en prevoz z odhodom med 8.00 in 10.00

— en prevoz z odhodom med 15.00 in 17.00

na progi Palermo–Pantelleria:

vsaj

— en prevoz z odhodom med 8.00 in 10.00

— v prevoz z odhodom med 15.00 in 17.00

na progi Lampedusa–Palermo:

vsaj

— en prevoz z odhodom med 7.00 in 10.00

— en prevoz z odhodom med 18.00 in 21.00

na progi Palermo–Lampedusa:

vsaj

— en prevoz z odhodom med 7.00 in 10.00

— en prevoz z odhodom med 18.00 in 21.00

Za proge Lampedusa–Catania in v obratni smeri, Lampedusa–Rim in v obratni smeri ter Pantelleria–Rim in v obratni smeri je treba določiti vozni red, ki omogoča zvezo z omrežjem mednarodnih in nacionalnih zračnih prevozov, ki potekajo na letališču Catanie oziroma letališču Rima.

2.3. Vrsta in zmogljivost uporabljenih zrakoplovov

Zračne prevoze na progah Pantelleria–Palermo in v obratni smeri ter Lampedusa–Palermo in v obratni smeri je treba opravljati z dvomotornimi letali na turbo-propellerski ali reaktivni pogon z uravnanim zračnim pritiskom in z zmogljivostjo najmanj 44 sedežev na let ali z zrakoplovi z zmogljivostjo najmanj 120 sedežev na let, kot določata točki 2.1(a) in 2.1(b) v tem vrstnem redu.

Zračne prevoze na progi Lampedusa–Catania in v obratni smeri je treba opravljati z dvomotornimi letali na turbo-propellerski ali reaktivni pogon z uravnanim zračnim pritiskom in z zmogljivostjo najmanj 44 sedežev na let, kot določa točka 2.1(c).

Zračne prevoze na progah Lampedusa–Rim in Pantelleria–Rim je treba opravljati z zrakoplovi z zmogljivostjo najmanj 120 sedežev na let, kot določata točki 2.1(d) in 2.1(e) v tem vrstnem redu.

Če bodo zahteve trga večje, bo treba povečati zmogljivost z uvedbo dodatnih letov brez dodatnega nadomestila in z istimi cenami prevozov kakor v naslednji točki 2.4.

Za vse navedene zračne prevoze je treba zagotoviti tri rezervne sedeže za nujne zdravstvene primere in potrebe

institucionalnih organov. Od teh treh sedežev dveh ne bo mogoče rezervirati/prodati do zadnjih 24 ur pred odhodom, enega pa ne do zadnjih 12 ur pred odhodom.

Na zračnih prevozih z zrakoplovi z zmogljivostjo najmanj 120 je treba zagotoviti možnost za prevoz oseb s posebnimi potrebami (WCHR, WCHS, WCHC), oseb na nosilih, trupel in po potrebi blaga.

Prevoznik, ki sprejme obveznosti javne službe, si bo ob upoštevanju varnostnih zahtev, ki bi lahko upravičile zavrnitev vkrcanja, prizadeval storiti vse potrebno, da bo invalidnim potnikom in potnikom z omejeno gibljivostjo omogočil čim lažji prevoz.

2.4. Cene prevozov

a) najvišje cene, ki se uporabljajo na vsaki od prog, so:

Pantelleria–Palermo ali v obratni smeri	29,00 EUR
Lampedusa–Palermo ali v obratni smeri	31,00 EUR
Lampedusa–Catania ali v obratni smeri	31,00 EUR
Lampedusa–Rim ali v obratni smeri	60,00 EUR
Pantelleria–Rim ali v obratni smeri	60,00 EUR

Vse navedene cene vozovnic so brez DDV in letaliških pristojbin; prepovedano je zaračunavanje kakršnih koli doplačil.

Vsi potniki na progah z obveznostmi javne službe so upravičeni do navedenih cen.

Zagotovljen mora biti najmanj en način distribucije in prodaje vozovnic, ki je popolnoma brezplačen in potnikov finančno dodatno ne obremenjuje.

b) Vsako leto pristojni organi prilagodijo najvišje cene vozovnic sorazmerno s stopnjo inflacije v prejšnjem letu, izračunano na podlagi splošnega indeksa cen življenjskih potrebščin ISTAT/FOI. Popravek je treba uradno sporočiti vsem prevoznikom, ki opravljajo prevoze na zadevnih progah, in Evropski komisiji zaradi objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

c) Kadar se povprečni menjalni tečaj EUR/USD in/ali stroški letalskega goriva v posameznem polletju spremenijo za več kot 5 %, morajo biti temu ustrezno prilagojene tudi cene vozovnic sorazmerno z deležem stroškov letalskega goriva v stroških prevoza.

Morebitno prilagoditev cen prevozov opravi minister za promet v dogovoru s predsednikom dežele Sicilija. Če povečanje presega navedeni odstotek, skupni tehnični odbor začne postopek prilagoditve, ko jih obvestijo zračni prevozniki, ki opravljajo prevoze na progah z obveznostmi javne službe, če se stroški zmanjšajo se postopek začne po službeni dolžnosti. Med navedeno preučitvijo imajo zračni prevozniki, ki opravljajo prevoze na progah z obveznostmi javne službe, možnost predložiti pripombe.

Morebitna prilagoditev začne veljati v polletju po ugotovitvi stanja.

Popravek se uradno sporoči vsem prevoznikom na zadevnih progah in Evropski komisiji zaradi objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

2.5. Neprekinjenost prevozov

Za zagotovitev neprekinjenosti, rednosti in točnosti prevozov se prevoznik, ki sprejme te obveznosti javne službe, obveže, da:

- bo opravljal prevoze najmanj 12 zaporednih mesecev in storitve ne bo prekinil brez najmanj 6-mesečnega odpovednega roka;
- bo ravnal z uporabniki v skladu z načeli listine o pravicah potnikov v letalskem prometu in zadevnimi nacionalnimi in mednarodnimi predpisi ter predpisi Skupnosti;
- bo položil varščino za opravljanje dejavnosti, ki je namenjena zagotovitvi ustreznega opravljanja in nadaljevanja storitve. Taka varščina mora znašati 800 000,00 EUR v obliki zavarovalnega jamstva v korist ENAC – Ente Nazionale dell'Aviazione Civile, ki ga lahko uporabi za zagotovitev nadaljevanja prevozov z obveznostmi javne službe;

- bo vsako leto opravil najmanj 98 % predvidenih letov, z največ 2 % odpovedanih letov iz razlogov, ki jih je mogoče neposredno pripisati prevozniku, razen v primerih višje sile;
- bo regulativnemu organu izplačal kazen v višini 3 000,00 EUR za vsak odpovedani prevoz, ki bo presegel mejo 2 %. Ti zneski bodo oddeljeni za ozemeljsko povezanost Sicilije;
- bo zagotovil, da so leti opravljeni z odstopanjem največ 30 minut glede na določeni vozni red (koeficient točnosti storitve).
- bo za vsako zamudo, ki presega 30 minut, vsakemu potniku v dobro priznal 15,00 EUR, ki jih bo ta lahko uveljavil pri naslednjem nakupu vozovnice.

Navedeno pravilo ne velja za odpovedane lete in tiste, pri katerih je zamuda nastala zaradi vremenskih razmer, stavk ali dogodkov, za katere ni odgovoren prevoznik in/ali na katere nima vpliva.

Kazni iz te točke se lahko seštevajo s kaznimi iz Zakonodajnega dekreta št. 69 z dne 27.1.2006 o kazenskih določbah za kršitev Uredbe (ES) št. 261/2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov.

Smernica o uporabi v posebne namene „za industrijsko proizvodnjo“ za izvajanje določenih tarifnih kvot za ribiške proizvode s poreklom iz Norveške in Islandije

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/06)

Uredba Sveta (ES) št. 1920/2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 992/95 o odpiranju in upravljanju tarifnih kvot Skupnosti za nekatere kmetijske in ribiške proizvode s poreklom iz Norveške in Uredba Sveta (ES) št. 1921/2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 499/96 o odpiranju in zagotavljanju upravljanja tarifnih kvot Skupnosti za nekatere ribiške proizvode in žive konje s poreklom iz Islandije sta odprli tarifne kvote z zaporednimi številkami 09.0752, 09.0754, 09.0756, 09.0760, 09.0763, 09.0778 in 09.0792 za nekatere ribiške proizvode „za industrijsko proizvodnjo“. Uredbi ne opredelujeta izraza „za industrijsko proizvodnjo“.

Z namenom zagotoviti enotno uporabo teh tarifnih kvot Skupnosti je bila v Odboru za carinski zakonik, Oddelek za gospodarska tarifna vprašanja, dogovorjena v nadaljevanju navedena smernica.

- 1) Za uporabo tarifnih kvot **z zaporednimi številkami 09.0752, 09.0754, 09.0760, 09.0763, 09.0778 in 09.0792**, izraz „za industrijsko proizvodnjo“ pomeni naslednje:

„Tarifne kvote se uporabljajo za proizvode, namenjene za obdelavo s katerim koli postopkom razen, če so namenjeni izključno za enega ali več naslednjih postopkov: čiščenje, odstranjevanje drobovja, repa, glave, razsekavanje, vzorčenje, sortiranje, označevanje, pakiranje, hlajenje, zamrzovanje, globoko zamrzovanje, odmrzovanje, ločevanje.

Vendar se tarifne kvote uporabljajo za proizvode, ki so namenjeni za naslednje postopke razsekavanja: razkosavanje, razrez v filete, proizvodnja plavuti, razsekavanje zamrznjenih blokov ali cepljenje zamrznjenih kompletov blokov filetov.

Tarifne kvote se ne uporabljajo za proizvode, ki so namenjeni za obdelavo s postopki, določenimi za tarifne kvote, kjer se taka obdelava izvaja na ravni prodaje na drobno ali na ravni gostinskih storitev.

Carinske ugodnosti v okviru tarifnih kvot veljajo zgolj za ribe, namenjene za prehrano ljudi.“

- 2) Za uporabo tarifne kvote **z zaporedno številko 09.0756**, izraz „za industrijsko proizvodnjo“ pomeni naslednje:

„Tarifna kvota se uporablja za proizvode, namenjene za obdelavo s katerim koli postopkom razen, če so namenjeni izključno za enega ali več naslednjih postopkov: čiščenje, odstranjevanje drobovja, repa, glave, razsekavanje, vzorčenje, sortiranje, označevanje, pakiranje, hlajenje, zamrzovanje, globoko zamrzovanje, odmrzovanje in ločevanje.

Vendar se tarifna kvota uporablja za proizvode, ki so namenjeni za naslednje postopke razsekavanja: razkosavanje, razrez v filete, razsekavanje zamrznjenih blokov ali cepljenje zamrznjenih kompletov blokov filetov.

Tarifna kvota se ne uporablja za proizvode, ki so namenjeni za obdelavo s postopki, določenimi za tarifne kvote, kjer se taka obdelava izvaja na ravni prodaje na drobno ali na ravni gostinskih storitev.

Carinske ugodnosti v okviru tarifnih kvot veljajo zgolj za ribe, namenjene za prehrano ljudi.“

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji
(Št. primera COMP/M.4455 — Schmolz + Bickenbach/Swiss Steel)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/07)

Dne 29. novembra 2006 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglaša za združljivo s skupnim trgom. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v nemščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravičnih števil primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32006M4455. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji
(Št. primera COMP/M.4449 — KKR/SIF (Tarkett))

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/08)

Dne 7. decembra 2006 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglaša za združljivo s skupnim trgom. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravičnih števil primerov, datumov odločb ter področij,
- v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32006M4449. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji
(Št. primera COMP/M.4239 — Plastic Omnium/Inopart)

(Besedilo velja za EGP)

(2006/C 305/09)

Dne 27. oktobra 2006 je Komisija odločila, da ne bo nasprotovala navedeni priglašeni koncentraciji, in jo razglaša za združljivo s skupnim trgom. Ta odločba je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo te odločbe je na razpolago le v angleščini in bo objavljeno potem, ko bo očiščeno morebitnih poslovnih skrivnosti. Dostopno bo:

- na spletni strani Konkurenca portala Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Spletna stran vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločb o združitvah, vključno z indeksi podjetij, opravičnih števil primerov, datumov odločb ter področij,
 - v elektronski obliki na spletni strani EUR-Lex pod dokumentno številko 32006M4239. EUR-Lex je spletni portal za evropsko pravo. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

NADZORNI ORGAN EFTA

Obvestilo Nadzornega organa Efte o sodelovanju med Nadzornim organom Efte in sodišči držav Efte pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP

(2006/C 305/10)

A. To obvestilo se izda na podlagi pravil Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu „Sporazum EGP“) in Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča (v nadaljnjem besedilu „Sporazum o nadzornem organu in sodišču“).

B. Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu „Komisija“) je izdala obvestilo o sodelovanju med Komisijo in sodišči držav članic EU pri uporabi členov 81 in 82 ES ⁽¹⁾. Ta nezavezujoči akt vsebuje načela in pravila, po katerih se Komisija ravna na področju konkurence. Prav tako pojasnjuje predvidene načine sodelovanja med Komisijo in sodišči držav članic EU.

C. Nadzorni organ Efte meni, da zgoraj navedeni akt velja za EGP. Nadzorni organ sprejema to obvestilo skladno s pristojnostmi iz člena 5(2)(b) Sporazuma o nadzornem organu in sodišču, da bi se ohranili enaki pogoji konkurence in zagotovila enotna uporaba pravil konkurence EGP po vsem Evropskem gospodarskem prostoru.

D. Namen tega obvestila je zlasti pojasniti, kako namerava Nadzorni organ Efte sodelovati z nacionalnimi sodišči držav Efte ⁽²⁾ pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP v posameznih primerih ⁽³⁾; vedno ob spoštovanju neodvisnosti nacionalnih sodišč.

I. PODROČJE UPORABE OBVESTILA

1. To obvestilo obravnava sodelovanje med Nadzornim organom Efte in sodišči držav Efte, kadar slednja uporabljajo člena 53 in 54 Sporazuma EGP. Za namene tega obvestila so „sodišča držav Efte“ (v nadaljnjem besedilu „nacionalna sodišča“) tista sodišča v okviru države Efte, ki lahko uporabljajo člena 53 in 54 Sporazuma EGP in ki so pooblaščen, da od Sodišča Efte v skladu s členom 34 Sporazuma o

⁽¹⁾ UL C 101, 27.4.2004, str. 54.

⁽²⁾ V tem obvestilu vsa sklicevanja na države Efte pomenijo države Efte, glede katerih je začel veljati Sporazum EGP.

⁽³⁾ Pristojnost za obravnavo posameznih zadev, ki spadajo v področje uporabe členov 53 in 54 Sporazuma EGP, je razdeljena med Nadzorni organ Efte in Komisijo v skladu s pravili iz člena 56 Sporazuma EGP. Za obravnavo katerega koli danega primera je pristojen samo eden od nadzornih organov.

nadzornem organu in sodišču zahtevajo svetovalno mnenje glede razlage Sporazuma EGP in Sporazuma o nadzornem organu in sodišču ⁽⁴⁾.

2. Nacionalna sodišča so lahko pozvana k uporabi členov 53 ali 54 Sporazuma EGP pri pravnih sporih med zasebnimi strankami, kot so tožbe v zvezi s pogodbami ali odškodninske tožbe. Nastopajo lahko tudi kot organi izvrševanja oziroma kot pritožbena sodišča. Nacionalno sodišče je lahko imenovano kot organ države Efte, pristojen za konkurenco (v nadaljnjem besedilu „nacionalni organ, pristojen za konkurenco“), v skladu s členom 40(1) poglavja II Protokola 4 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču (v nadaljnjem besedilu „poglavje II“) o izvajanju konkurenčnih pravil, določenih v členih 53 in 54 Sporazuma EGP ⁽⁵⁾. V navedenem primeru sodelovanje med nacionalnimi sodišči in Nadzornim organom Efte ni zajeto le v tem obvestilu, temveč tudi v obvestilu o sodelovanju v okviru mreže organov Efte, pristojnih za konkurenco ⁽⁶⁾.

II. UPORABA PRAVIL KONKURENCE EGP S STRANI NACIONALNIH SODIŠČ

A. PRISTOJNOST NACIONALNIH SODIŠČ ZA UPORABO PRAVIL KONKURENCE EGP

Če so nacionalna sodišča pristojna za obravnavo zadeve ⁽⁷⁾, so pristojna tudi za uporabo členov 53 in 54 Sporazuma EGP ⁽⁸⁾. Poleg tega je treba upoštevati, da člena 53 in 54 Sporazuma EGP sodita v okvir javne politike in sta bistvenega pomena za izpolnjevanje ciljev Sporazuma EGP, eden izmed katerih je zagotavljanje vzpostavitve sistema, ki zagotavlja, da ne prihaja do izkrivljanja konkurence in da se spoštujejo pravila konkurence ⁽⁹⁾.

3. Sodišče Evropskih skupnosti navaja, da v kolikor morajo nacionalna sodišča v skladu z domačo zakonodajo na podlagi zavezujočih nacionalnih predpisov po uradni dolžnosti sprožiti pravna vprašanja, ki jih stranke niso sprožile, velja taka obveznost tudi v primeru zavezujočih pravil Skupnosti, kot so pravila

⁽⁴⁾ Za merila, na podlagi katerih se določi, kateri subjekti se lahko obravnavajo kot sodišča v smislu člena 34 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču, glej npr. sodbo Sodišča Efte v zadevi E-1/94 Ravintoloitsijain Liiton Kustannus Oy Restamark, Poročilo Sodišča Efte [1994–1995], str. 15, in sodbo Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi C-516/99 Schmid [2002] Recueil I-4573, odst. 34: „Sodišče upošteva številne dejavnike, kot so zakoniti izvor organa, njegova trajnost, obvezna narava njegove sodne oblasti, kontradiktorna narava postopka, njegovo uporabljane pravnih pravil in njegova neodvisnost“. Kar zadeva sodno prakso sodišč Skupnosti, člen 6 Sporazuma EGP določa, da se brez vpliva na prihodnji razvoj sodne prakse določbe tega sporazuma, kolikor so po vsebini enake ustreznim pravilom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter aktov, sprejetih za uporabo teh dveh pogodb, pri njihovem izvajanju in uporabi razlagajo v skladu z ustreznimi odločitvami Sodišča Evropskih skupnosti, sprejetimi pred datumom podpisa Sporazuma EGP. Glede ustreznih odločitev Sodišča, ki so bile sprejete po datumu podpisa Sporazuma EGP, iz člena 3(2) Sporazuma o nadzornem organu in sodišču izhaja, da Nadzorni organ Efte in Sodišče Efte upoštevata načela, določena s temi odločitvami.

⁽⁵⁾ Z začetkom veljavnosti dne 19.5.2005 Sporazuma, ki spreminja Protokol 4 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča z dne 24. septembra 2004, se poglavje II Protokola 4 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču v veliki meri odraža v stebru Efte Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Obvestilo Nadzornega organa Efte o sodelovanju v okviru mreže organov Efte, pristojnih za konkurenco, še neobjavljeno.

⁽⁷⁾ Pristojnost nacionalnega sodišča je odvisna od nacionalnih pravil, ustreznih pravil EGP in mednarodnih pravil o pristojnostih.

⁽⁸⁾ Glej člen 6 poglavja II.

⁽⁹⁾ Glej člen 1(2)(e) Sporazuma EGP, v skladu s katerim je vzpostavitev sistema, ki zagotavlja, da ne prihaja do izkrivljanja konkurence in da se vsi ravna enako po pravilih konkurence, nujna za doseganje ciljev Sporazuma EGP, zadevo E-8/00 Landsorganisasjonen i Norge with Norsk Kommuneforbund, Poročilo Sodišča Efte [2002], str. 114, odst. 40.

konkurence. Enako stališče velja, če imajo nacionalna sodišča v skladu z domačo zakonodajo pravico, da po uradni dolžnosti uporabijo zavezujoča pravna pravila: nacionalna sodišča morajo uporabiti pravila konkurence, tudi v kolikor se stranka, ki ji je v interesu uporaba navedenih pravil, nanje ni sklicevala, če domača zakonodaja nacionalnemu sodišču dovoljuje takšno uporabo. Vendar pa zakonodaja Skupnosti od nacionalnih sodišč ne zahteva, da po uradni dolžnosti postavijo vprašanje v zvezi s kršitvijo določb zakonodaje Skupnosti, če bi morala zaradi obravnave navedenega vprašanja okrepiti pasivno vlogo, ki jim je bila dodeljena, s tem, da bi presegla okvir spora, ki so ga opredelile stranke same, in se oprla na druga dejstva in okoliščine, kot so tista, na katerih je temeljila zahteva stranke, ki ji je v interesu uporaba navedenih določb ⁽¹⁰⁾. Nadzorni organ Efte meni, da imajo nacionalna sodišča držav Efte podobno obveznost, če so bila takšna pravila EGP uveljavljena ⁽¹¹⁾.

4. Glede na funkcije, ki so nacionalnim sodiščem dodeljene v skladu z nacionalno zakonodajo, so lahko nacionalna sodišča pozvana k uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP v upravnih, civilnih ali kazenskih postopkih ⁽¹²⁾. Zlasti v primerih, ko fizična ali pravna oseba nacionalno sodišče zaprosi za varovanje svojih individualnih pravic, ima nacionalno sodišče posebno vlogo pri izvajanju členov 53 in 54 Sporazuma EGP, ki se razlikuje od izvajanja v javnem interesu s strani Nadzornega organa Efte ali nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco ⁽¹³⁾. Nacionalna sodišča lahko torej izvajajo člena 53 in 54 Sporazuma EGP tako, da pogodbe razglašajo za nične ali določajo odškodnine.
5. Nacionalna sodišča lahko uporabljajo člena 53 in 54 Sporazuma EGP, ne da bi jim bilo treba vzporedno uporabljati nacionalno zakonodajo o konkurenci. Če pa nacionalno sodišče uporabi nacionalno zakonodajo o konkurenci za sporazume, sklepe podjetniških združenj ali za usklajena ravnanja, ki lahko vplivajo na trgovanje med pogodbenicami Sporazuma EGP v smislu člena 53(1) Sporazuma EGP ⁽¹⁴⁾, ali za katero koli zlorabo, ki je prepovedana s členom 54 Sporazuma EGP, mora za te sporazume, sklepe ali ravnanja prav tako uporabiti pravila konkurence EGP ⁽¹⁵⁾.
6. Poglavje II za uporabo zakonodaje EGP o konkurenci ne pooblašča le nacionalnih sodišč. Vzporedna uporaba nacionalne zakonodaje o konkurenci za sporazume, sklepe podjetniških združenj in usklajena ravnanja, ki vplivajo na trgovanje med pogodbenicami Sporazuma EGP, ne sme privedi do drugečnega rezultata od tistega, ki ga ima zakonodaja EGP o konkurenci. Člen 3(2) poglavja II določa, da sporazumi, sklepi ali usklajena ravnanja, ki ne kršijo člena 53(1) Sporazuma EGP ali ki izpolnjujejo pogoje iz člena 53(3) Sporazuma EGP, tudi v okviru nacionalne zakonodaje o konkurenci ne smejo biti prepovedani ⁽¹⁶⁾. Sporazum EGP po drugi strani predvideva, da je treba vse spore, ki lahko izhajajo iz vzporedne

⁽¹⁰⁾ Združeni zadevi C-430/93 in C-431/93 van Schijndel [1995] Recueil I-4705, 13 do 15 in 22.

⁽¹¹⁾ Kar zadeva neuveljavljena pravila EGP, je stanje drugačno. Iz člena 7 in Protokola 35 k Sporazumu EGP izhaja, da zakonodaja EGP ne pomeni prenosa zakonodajnih pooblastil. S Protokolom 35 k Sporazumu EGP se države Efte za primere morebitnega navzkrižja med uveljavljenimi pravili EGP in drugimi zakonskimi določbami obvežejo, da bodo po potrebi uvedle zakonsko določbo, ki bo določala, da v takšnih primerih prevladajo pravila EGP. Zakonodaja EGP zato ne zahteva, da se lahko posamezniki in gospodarski subjekti neposredno sklicujejo na neuveljavljena pravila EGP pred nacionalnimi sodišči. Vendar pa je dejstvo, da bodo nacionalna sodišča pri razlagi nacionalne zakonodaje upoštevala vse pomembne uveljavljene ali neuveljavljene elemente zakonodaje EGP, hkrati skladno s splošnim ciljem Sporazuma EGP, tj. ustanoviti dinamičen in homogen trg, s posledičnim poudarkom na sodnem uveljavljanju in izvajanju pravic posameznikov, pa tudi z načelom učinkovitosti mednarodnega javnega prava, zadeva E-4/01 Karl K. Karlsson, Poročilo Sodišča Efte [2002], str. 240, odst. 28.

⁽¹²⁾ V skladu z zadnjim stavkom uvodne izjave 8 Uredbe (ES) št. 1/2003 se ta uredba ne uporablja za nacionalno zakonodajo, ki nalaga kazenske sankcije fizičnim osebam, razen kadar so take sankcije sredstvo, s katerim se izvajajo pravila konkurence, ki veljajo za podjetja. Nadzorni organ Efte meni podobno, da se poglavje II ne uporablja za nacionalne zakonodaje v državah Efte, ki nalaga kazenske sankcije fizičnim osebam, razen kadar so take sankcije sredstvo, s katerim se izvajajo pravila konkurence, ki veljajo za podjetja.

⁽¹³⁾ Zadeva T-24/90 Automec [1992] Recueil II-2223, odst. 85.

⁽¹⁴⁾ Za dodatna pojasnila o konceptu vpliva na trgovino glej obvestilo, ki obravnava to vprašanje (še neobjavljeno v UL).

⁽¹⁵⁾ Člen 3(1) poglavja II.

⁽¹⁶⁾ Glej tudi Obvestilo o uporabi člena 53(3) Sporazuma EGP (še neobjavljeno v UL).

uporabe nacionalne zakonodaje in zakonodaje EGP, rešiti tako, da ima zakonodaja EGP prednost. Sporazumi, sklepi ali usklajena ravnanja, ki kršijo člen 53(1) in ne izpolnjujejo pogojev iz člena 53(3) EGP, se zato ne smejo odobriti v skladu z nacionalno zakonodajo ⁽¹⁷⁾. Kar zadeva vzporedno uporabo nacionalne zakonodaje o konkurenci in člena 54 Sporazuma EGP v primeru enostranskega ravnanja, člen 3 poglavja II ne določa podobne konvergenčne obveznosti. Vendar pa morajo nacionalna sodišča v primeru nasprotujočih si določb razveljaviti katero koli določbo nacionalne zakonodaje, ki je v nasprotju z uveljavljenim pravilom EGP, ne glede na to, ali je bila ta določba nacionalne zakonodaje sprejeta, preden je bilo sprejeto pravilo EGP ali naknadno ⁽¹⁸⁾.

7. Nacionalna sodišča so poleg uporabe členov 53 in 54 Sporazuma EGP pristojna tudi za uporabo aktov, vključenih v Sporazum EGP, odločitev Sodišča Efte in odločb Nadzornega organa Efte. Obstaja torej možnost, da morajo nacionalna sodišča izvrševati odločbe Nadzornega organa ⁽¹⁹⁾ ali akte, vključene v Sporazum EGP, tako da za nekatere kategorije sporazumov, sklepov ali usklajenih ravnanj ter odločitve Komisije uporabljajo člen 53(3) Sporazuma EGP. Nacionalna sodišča pri uporabi teh pravil konkurence EGP delujejo v okviru zakonodaje EGP in so zato zavezana k spoštovanju splošnih načel zakonodaje EGP ⁽²⁰⁾.
8. Uporaba členov 53 in 54 Sporazuma EGP s strani nacionalnih sodišč je pogosto odvisna od zahtevnih ekonomskih in pravnih ocen ⁽²¹⁾. Nacionalna sodišča morajo pri uporabi pravil konkurence EGP upoštevati uveljavljena načela zakonodaje EGP ⁽²²⁾, pa tudi akte, vključene v Sporazum EGP, ki za nekatere kategorije sporazumov, sklepov ali usklajenih ravnanj uporabljajo člen 53(3) Sporazuma EGP ⁽²³⁾. Poleg tega uporaba členov 53 in 54 Sporazuma EGP s strani Nadzornega organa Efte v določenih primerih zavezuje nacionalna sodišča, če slednja vzporedno z Nadzornim organom ali naknadno uporabljajo pravila konkurence EGP v isti zadevi ⁽²⁴⁾. Podobno morajo nacionalna sodišča v določenem primeru spoštovati uporabo členov 53 in 54 Sporazuma EGP s strani Komisije, ko uporabljajo pravila konkurence EGP v isti zadevi vzporedno s Komisijo ali naknadno. Poleg tega in brez poseganja v končno razlago Sporazuma EGP s strani Sodišča Efte in sodišč Skupnosti, se nacionalna sodišča lahko sklicujejo na odločbe Nadzornega organa ali Komisije, vključene v Sporazum EGP, ki vsebujejo elemente, podobne zadevi, ki jo obravnavajo, pa tudi na obvestila in smernice Nadzornega organa, ki se nanašajo na uporabo členov 53 in 54 EGP ⁽²⁵⁾.

B. POSTOPKOVNI VIDIKI UPORABE PRAVIL EGP O KONKURENCI S STRANI NACIONALNIH SODIŠČ

9. Postopkovni pogoji za izvajanje pravil konkurence EGP s strani nacionalnih sodišč in kazni, ki jih sodišča lahko nalagajo v primeru kršitve navedenih pravil, so v veliki meri zajeti v nacionalni zakonodaji. Vendar pa zakonodaja EGP do neke mere tudi določa pogoje, pod katerimi se izvajajo pravila konkurence EGP. Sporazum o nadzornem organu in sodišču omogoča nacionalnim sodiščem, da uporabijo nekatere instrumente, tj. da Nadzorni organ Efte zaprosijo za mnenje glede vprašanj v zvezi z uporabo pravil konkurence EGP ⁽²⁶⁾. Lahko pa tudi oblikujejo pravila, ki imajo obvezni učinek na

⁽¹⁷⁾ V zvezi s tem glej zadevo E-1/94 Restamark iz opombe 4 zgoraj in zadevo 14/68 Walt Wilhelm [1969] Recueil I ter združeni zadevi 253/78 in 1 do 3/79 Giry in Guerlain [1980] Recueil 2327, 15 do 17.

⁽¹⁸⁾ V zvezi s tem glej zadevo E-1/94 Restamark iz opombe 4 zgoraj in zadevo C-198/01, Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF) [2003] 49. Glej tudi opombo 11 zgoraj.

⁽¹⁹⁾ Od nacionalnega sodišča se npr. lahko zahteva, da izvrši odločbo Nadzornega organa Efte, sprejeto v skladu s členi 7 do 10, 23 in 24 poglavja II.

⁽²⁰⁾ Glej npr. zadevo 5/88 Wachauf [1989] Recueil 2609, 19.

⁽²¹⁾ Združeni zadevi C-215/96 in C-216/96 Bagnasco [1999] Recueil I-135, 50.

⁽²²⁾ Glej opombo 4 tega obvestila.

⁽²³⁾ Zadeva 63/75 Fonderies Roubaix [1976] Recueil 111, 9 do 11, in zadeva C-234/89 Delimitis [1991]. Recueil I-935, 46.

⁽²⁴⁾ Glede vzporedne ali naknadne uporabe pravil konkurence EGP s strani nacionalnih sodišč in Nadzornega organa glej tudi točke 11 do 14.

⁽²⁵⁾ Zadeva 66/86 Ahmed Saeed Flugreisen [1989] Recueil 803, 27, in zadeva C-234/89 Delimitis. [1991] Recueil I-935, 50. Seznam smernic in obvestil Nadzornega organa Efte na področju konkurenčne politike ter aktov, vključenih v Sporazum EGP, ki uporabljajo člen 53(3) Sporazuma EGP za nekatere kategorije sporazumov, sklepov ali usklajenih ravnanj, je priložen temu obvestilu.

⁽²⁶⁾ Glede možnosti nacionalnih sodišč, da Nadzorni organ Efte zaprosijo za mnenje, glej tudi točke 27 do 30.

postopke, ki tečejo pred sodišči, na primer da se Nadzornemu organu in nacionalnim organom, pristojnim za konkurenco, omogoči predložitev pisnih pripomb ⁽²⁷⁾. Te določbe zakonodaje EGP morajo prevladati nad nacionalnimi pravili ⁽²⁸⁾.

10. Če ni določb zakonodaje EGP glede postopkov in kazni v zvezi z izvajanjem pravil konkurence EGP s strani nacionalnih sodišč, slednja uporabljajo nacionalno procesno pravo in – v mejah svojih pristojnosti – nalagajo kazni v skladu z nacionalno zakonodajo. Vendar pa mora biti uporaba teh nacionalnih določb združljiva s splošnimi načeli zakonodaje EGP. V zvezi s tem je koristno opozoriti na sodno prakso Sodišča Efte in Sodišča Evropskih skupnosti, v skladu s katerima:

- (a) mora nacionalna zakonodaja v primeru kršitve zakonodaje EGP določati učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni ⁽²⁹⁾;
- (b) mora nacionalna zakonodaja v primeru kršitve zakonodaje EGP določati učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni ⁽³⁰⁾;
- (c) pravila o postopkih in kaznih, ki jih nacionalna sodišča uporabljajo za izvajanje zakonodaje EGP:

— ne smejo pretirano otežiti ali praktično onemogočiti takšnega izvajanja (načelo učinkovitosti) ⁽³¹⁾, in

— ne smejo biti manj ugodna od pravil, ki se uporabljajo za izvajanje enakovredne nacionalne zakonodaje (načelo enakovrednosti) ⁽³²⁾.

Na podlagi dejstva, da imajo uveljavljena pravila EGP prednost pred nacionalno zakonodajo ⁽³³⁾, Nacionalno sodišče ne sme uporabljati nacionalnih pravil, ki so nezdružljiva s temi načeli.

C. VZPOREDNA ALI NAKNADNA UPORABA PRAVIL KONKURENCE EGP S STRANI NADZORNEGA ORGANA EFTE IN NACIONALNIH SODIŠČ

11. Nacionalno sodišče lahko uporablja zakonodajo EGP o konkurenci za sporazum, sklep, usklajeno ravnanje ali za enostransko ravnanje, ki vpliva na trgovanje med pogodbenicami, istočasno z Nadzornim organom Efte ⁽³⁴⁾ ali naknadno po Nadzornem organu ⁽³⁵⁾. Naslednje točke opozarjajo na nekatere obveznosti, ki jih morajo nacionalna sodišča spoštovati v navedenih okoliščinah.

⁽²⁷⁾ Glede predložitve pripomb glej tudi točke 31 do 35 tega obvestila.

⁽²⁸⁾ Glej točko 3 tega obvestila in opombo 11 k tej točki.

⁽²⁹⁾ Zadeva 68/88 Komisija proti Grčiji [1989] Recueil 2965, 23 do 25.

⁽³⁰⁾ Za odškodnino v primeru kršitve države Efte in glede pogojev takšne odgovornosti glej zadevo E-9/97 Erla Maria Sveinbjörnsdóttir, Poročilo Sodišča Efte [1995], str. 95, odst. 66, in zadevo E-4/01 Karl K. Karlsson hf, opomba 11 zgoraj. Za odškodnino v primeru kršitve podjetja glej zadevo C-453/99 Courage in Crehan [2001] Recueil 6297, 26 in 27. Za odškodnino v primeru kršitve države članice ali organa, ki je podrejen državi, in glede pogojev takšne državne odgovornosti glej npr. združeni zadevi C-6/90 in C-9/90 Francovich [1991] Recueil I-5357, 33 do 36; zadevo C-271/91 Marshall proti Southampton and South West Hampshire Area Health Authority [1993] Recueil I-4367, 30 in 34 do 35; združeni zadevi C-46/93 in C-48/93 Brasserie du Pêcheur in Factortame [1996] Recueil I-1029; zadevo C-392/93 British Telecommunications [1996] Recueil I-1631, 39 do 46, ter združene zadeve C-178/94, C-179/94 in C-188/94 do 190/94 Dillenkofer [1996] Recueil I-4845, 22 do 26 in 72.

⁽³¹⁾ Glej npr. zadevo E-4/01 Karl K. Karlsson hf, opomba 11 zgoraj, 33; zadevo 33/76 Rewe [1976] Recueil 1989, 5; zadevo 45/76 Comet [1976] Recueil 2043, 12, in zadevo 79/83 Harz [1984] Recueil 1921, 18 in 23.

⁽³²⁾ Glej npr. zadevo E-4/01 Karl K. Karlsson hf, opomba 11 zgoraj, 33; zadevo 33/76 Rewe [1976] Recueil 1989, 5; zadevo 158/80 Rewe [1981] Recueil 1805, 44; zadevo 199/82 San Giorgio [1983] Recueil 3595, 12, in zadevo C-231/96 Edis [1998] Recueil I-4951, 36 in 37.

⁽³³⁾ Glej točko 6 in opombo 11 zgoraj.

⁽³⁴⁾ Člen 11(6) v povezavi s členom 40(3) in (4) poglavja II preprečuje vzporedno uporabo členov 53 ali 54 Sporazuma EGP s strani Nadzornega organa Efte in nacionalnega sodišča samo, če je slednje določeno kot nacionalni organ, pristojen za konkurenco.

⁽³⁵⁾ Pri izvajanju svojih pooblastil v okviru členov 53 in 54 Sporazuma EGP morajo nacionalna sodišča poleg tega upoštevati pooblastila Komisije, da se preprečijo odločitve, ki bi bile v nasprotju s tistimi, ki jih sprejme ali namerava sprejeti Komisija, zadeva C-234/89, Delimitis [1991] Recueil I-935, 47.

12. Če nacionalno sodišče sprejme odločitev, preden to stori Nadzorni organ Efte, se mora izogibati sprejetju odločitve, ki bi bila v nasprotju z odločbo, ki jo namerava sprejeti Nadzorni organ ⁽³⁶⁾. Zato lahko nacionalno sodišče Nadzorni organ vpraša, ali je začel postopke v zvezi z istimi sporazumi, sklepi ali ravnanji ⁽³⁷⁾, in v takem primeru poizve o poteku postopka in verjetnosti, da se sprejme odločitev v navedenem primeru ⁽³⁸⁾. Zaradi pravne varnosti lahko nacionalno sodišče, če meni, da je to potrebno, prav tako predvidi ustavitev svojega postopka, dokler Nadzorni organ ne sprejme odločitve ⁽³⁹⁾. Sam Nadzorni organ si bo prizadeval dati prednost zadevam, za katere se je odločil začeti postopek v smislu člena 2(1) poglavja III Sporazuma o nadzornem organu in sodišču (v nadaljnjem besedilu „poglavje III“) in ki so predmet tako ustavljenih nacionalnih postopkov, zlasti če je od njih odvisen izid civilnega spora. Če pa nacionalno sodišče ne more upravičeno dvomiti glede odločitve, ki jo namerava sprejeti Nadzorni organ, ali če je Nadzorni organ že sprejel odločitev v zvezi s podobnim primerom, lahko nacionalno sodišče odloči v postopku, ki teče pred njim, v skladu z nameravano odločitvijo ali predhodno odločitvijo, ne da bi bilo treba Nadzorni organ zaprositi za zgoraj navedene informacije ali počakati na odločitev Nadzornega organa.
13. Če Nadzorni organ Efte o določeni zadevi sprejme odločitev, preden to stori nacionalno sodišče, le-to ne more sprejeti odločitve v nasprotju z odločitvijo Nadzornega organa. Zavezujoči učinek odločitve Nadzornega organa seveda ne posega v razlago zakonodaje EGP s strani Sodišča Efte. Če torej nacionalno sodišče dvomi glede zakonitosti odločbe Nadzornega organa, se ne more izogniti zavezujočim učinkom navedene odločbe, ne da bi Sodišče Efte sprejelo nasprotno odločitev ⁽⁴⁰⁾. Zato mora nacionalno sodišče, kadar namerava sprejeti odločitev, ki je v nasprotju z odločitvijo Nadzornega organa, vprašanje predložiti Sodišču Efte za svetovalno mnenje (člen 34 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču). Slednje bo nato odločilo o združljivosti odločitve Nadzornega organa z zakonodajo EGP. Če pa se v skladu s členom 36 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču odločitev Nadzornega organa izpodbija pred Sodiščem Efte in je izid spora pred nacionalnim sodiščem odvisen od veljavnosti odločitve Nadzornega organa, mora nacionalno sodišče ustaviti svoj postopek, dokler Sodišče Efte ne izreče končne sodbe v tožbi za razveljavitev, razen če meni, da okoliščine zadeve utemeljujejo predložitev zahteve za svetovalno mnenje Sodišču Efte glede veljavnosti odločitve Nadzornega organa (člen 34 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču) ⁽⁴¹⁾.
14. Če nacionalno sodišče ustavi postopek, na primer, da počaka na odločitev Nadzornega organa (primer, opisan pod točko 12 tega obvestila) ali na končno sodbo Sodišča Efte v tožbi za razveljavitev ali v zahtevi za svetovalno mnenje (primer, opisan pod točko 13), mora proučiti, ali je treba sprejeti začasne ukrepe, da se zaščitijo interesi strank ⁽⁴²⁾.

III. SODELOVANJE MED NADZORNIM ORGANOM EFTE IN NACIONALNIMI SODIŠČI

15. Glavni del Sporazuma EGP in Sporazuma o nadzornem organu in sodišču poleg mehanizma sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Sodiščem Efte v skladu s členom 34 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču izrecno ne določata sodelovanja med nacionalnimi sodišči in Nadzornim organom Efte. Vendar pa morajo v skladu s členom 3 Sporazuma EGP, ki je zasnovan na podlagi člena 10 Pogodbe ES in ga v veliki meri povzema, pogodbenice sprejeti vse ustrezne ukrepe z namenom, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz Sporazuma EGP. Sodišči Skupnosti sta ugotovili, da člen 10 Pogodbe ES evropskim institucijam in državam članicam nalaga vzajemne dolžnosti lojalnega

⁽³⁶⁾ Člen 16(1) poglavja II.

⁽³⁷⁾ Nadzorni organ objavi začetek postopkov za sprejetje odločitve na podlagi členov 7–10 poglavja II (glej člen 2(2) poglavja III). Po mnenju Sodišča Evropskih skupnosti začetek postopka pomeni oblastno dejanje Komisije, iz katerega izhaja njen namen, da sprejme odločitev (zadeva 48/72 Brasserie de Haecht [1973] Recueil 77, 16).

⁽³⁸⁾ Zadeva C-234/89 Delimitis [1991] Recueil I-935, 53, ter združene zadeve C-319/93, C-40/94 in C-224/94 Dijkstra [1995] Recueil I-4471, 34. Glede tega vprašanja glej tudi točko 21 tega obvestila.

⁽³⁹⁾ Glej člen 16(1) poglavja II ter zadevo C-234/89 Delimitis [1991] Recueil I-935, 47, in zadevo C-344/98 Masterfoods [2000] Recueil I-11369, 51.

⁽⁴⁰⁾ Zadeva 314/85 Foto-Frost [1987] Recueil 4199, 12 do 20.

⁽⁴¹⁾ Glej člen 16(1) poglavja II in zadevo C-344/98 Masterfoods [2000] Recueil I-11369, 52 do 59.

⁽⁴²⁾ Zadeva C-344/98 Masterfoods [2000] Recueil, I-11369, 58.

sodelovanja, da se dosežejo cilji Pogodbe ES. Iz člena 10 ES tako izhaja, da mora Komisija pomagati nacionalnim sodiščem pri njihovi uporabi zakonodaje Skupnosti ⁽⁴³⁾. Nadzorni organ meni, da ima v skladu z ustreznim členom 3 Sporazuma EGP in členom 2 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču podobno obveznost lojalnega sodelovanja z nacionalnimi sodišči držav Efte. Enako imajo lahko nacionalna sodišča obveznost, da pomagajo Nadzornemu organu pri izpolnjevanju njegovih nalog ⁽⁴⁴⁾.

16. Prav tako je primerno opozoriti na sodelovanje med nacionalnimi sodišči in nacionalnimi organi, zlasti nacionalnimi organi, pristojnimi za konkurenco, pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP. Medtem ko sodelovanje med temi nacionalnimi organi urejajo predvsem nacionalna pravila, člen 15(3) poglavja II določa, da lahko nacionalni organi, pristojni za konkurenco, nacionalnim sodiščem svoje države Efte predložijo pripombe. Točke 31 in 33 do 35 tega obvestila se smiselno uporabljajo za te predložitve.

A. NADZORNI ORGAN EFTE KOT AMICUS CURIAE

17. Da bi nacionalnim sodiščem pomagal pri uporabi pravil konkurence EGP, se Nadzorni organ Efte zavezuje, da bo nacionalnim sodiščem zagotovil pomoč, če bodo slednja menila, da takšno pomoč potrebujejo pri odločanju v določeni zadevi. Člen 15 poglavja II se nanaša na najpogostejše oblike takšne pomoči: pošiljanje informacij (točke 21 do 26 spodaj) in mnenja Nadzornega organa (točke 27 do 30 spodaj), oboje na zahtevo nacionalnega sodišča in z možnostjo, da Nadzorni organ predloži pripombe (točke 31 do 35 spodaj). Ker so te oblike pomoči določene s poglavjem II, jih ne more omejevati nobeno pravilo držav Efte. Če pa v tej zvezi ni postopkovnih pravil EGP in v kolikor so taka pravila potrebna za lajšanje zagotovitve teh oblik pomoči, morajo države Efte sprejeti ustrezna postopkovna pravila, ki bodo nacionalnim sodiščem in Nadzornemu organu omogočila, da izkoristijo vse možnosti, ki jih ponuja poglavje II ⁽⁴⁵⁾.

18. Nacionalno sodišče lahko pošlje svojo pisno prošnjo za pomoč na:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Brussels

ali po elektronski pošti na naslov:

registry@eftasurv.int

19. Treba je opozoriti, da bo Nadzorni organ Efte ne glede na obliko sodelovanja z nacionalnimi sodišči spoštoval neodvisnost nacionalnih sodišč. Zato pomoč Nadzornega organa za nacionalno sodišče ni zavezujoča. Nadzorni organ mora prav tako poskrbeti, da bo spoštoval svoje dolžnosti varovanja poslovne skrivnosti ter varoval svoje delovanje in neodvisnost ⁽⁴⁶⁾. Nadzorni organ se pri izpolnjevanju svoje dolžnosti po členu 3 Sporazuma EGP in členu 2 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču, tj. pomagati nacionalnim sodiščem pri uporabi pravil EGP o konkurenci, zavezuje, da bo pri zagotavljanju pomoči ostal nevtralen in objektiv. Pravzaprav je pomoč, ki jo Nadzorni organ zagotavlja nacionalnim sodiščem, del njegove dolžnosti, da varuje javni interes. Iz tega razloga ne namerava podpirati zasebnih interesov strank, udeleženih v postopku, ki teče pred nacionalnim sodiščem. Nadzorni organ zato ne bo zaslísal nobene stranke v zvezi s pomočjo, ki jo zagotavlja nacionalnemu sodišču. Če je katera koli stranka, udeležena v postopku, ki teče pred sodiščem, stopila v stik z Nadzornim organom glede vprašanj, postavljenih nacionalnemu sodišču, Nadzorni organ o tem obvesti nacionalno sodišče, ne glede na to, ali so bili ti stiki vzpostavljeni pred predložitvijo zahteve nacionalnega sodišča za sodelovanje ali po njej.

⁽⁴³⁾ Zadeva C-2/88 Imm Zwartveld [1990] Recueil I-3365, 16 do 22, in zadeva C-234/89 Delimitis. [1991] I-935, 53.

⁽⁴⁴⁾ C-94/00 Roquette Frères [2002] Recueil 9011, 31.

⁽⁴⁵⁾ Glede združljivosti takšnih nacionalnih postopkovnih pravil s splošnimi načeli zakonodaje EGP glej točki 9 in 10 tega obvestila.

⁽⁴⁶⁾ Glede teh dolžnosti glej npr. točke 23 do 26 tega obvestila.

20. Nadzorni organ Efte bo povzetek svojega sodelovanja z nacionalnimi sodišči v skladu s tem obvestilom objavil v svojem letnem poročilu. Svoja mnenja in pripombe lahko prav tako objavi na svoji spletni strani.

1. Dolžnost Nadzornega organa Efte, da nacionalnim sodiščem pošilja informacije

21. Dolžnost Nadzornega organa Efte, da nacionalnim sodiščem pomaga pri uporabi zakonodaje EGP o konkurenci, se v glavnem odraža v obveznosti Nadzornega organa, da nacionalnim sodiščem pošilja informacije, s katerimi razpolaga. Da bi nacionalno sodišče ugotovilo, ali določeni postopek teče pred Nadzornim organom, ali je Nadzorni organ začel postopek oziroma ali je že zavzel stališče, lahko na primer Nadzorni organ zaprosi za dokumente, s katerimi slednji razpolaga, ali za informacije v zvezi s postopkom. Prav tako lahko nacionalno sodišče Nadzorni organ vpraša, kdaj se bo odločitev verjetno sprejela, da lahko tako določi pogoje za katero koli odločitev o ustavitvi postopka oziroma oceni, ali je treba sprejeti začasne ukrepe ⁽⁴⁷⁾.
22. Da bi zagotovil učinkovitost sodelovanja z nacionalnimi sodišči, si bo Nadzorni organ Efte prizadeval zagotoviti nacionalnim sodiščem zahtevane informacije v enem mesecu od datuma prejema prošnje. Če mora Nadzorni organ pozvati nacionalno sodišče, da dodatno pojasni svojo zahtevo, ali če se mora Nadzorni organ posvetovati s strankami, ki jih neposredno zadeva pošiljanje informacij, začne navedeni rok teči od trenutka, ko prejme zahtevane informacije.
23. Pri pošiljanju informacij nacionalnim sodiščem mora Nadzorni organ Efte spoštovati jamstva, ki jih člen 122 Sporazuma EGP in člen 14 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču podeljujeta fizičnim in pravnim osebam ⁽⁴⁸⁾. V skladu s členom 14 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču člani, uradniki in drugi uslužbenci Nadzornega organa ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. V skladu s členom 122 Sporazuma EGP predstavniki, poslanci in strokovnjaki pogodbenic ter uradniki in drugi uslužbenci tudi po prenehanju opravljanja svojih nalog ne smejo razkrivati informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, zlasti informacij o podjetjih, njihovih poslovnih odnosih ali sestavinah stroškov. Ta obveznost je navedena tudi v členu 28 poglavja II. Informacije, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, so lahko zaupne informacije, pa tudi poslovne skrivnosti. Poslovne skrivnosti so informacije, katerih razkritje javnosti, pa tudi že samo posredovanje kateri koli drugi osebi, kot je oseba, ki je informacije zagotovila, lahko resno škoduje interesom slednje ⁽⁴⁹⁾.
24. Istočasna obravnava členov 3 in 122 Sporazuma EGP ter člena 14 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču ne privede do tega, da se Nadzornemu organu Efte popolnoma prepove nacionalnim sodiščem pošiljati informacije, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Kakor potrjuje sodna praksa sodišč Skupnosti glede dolžnosti Komisije za lojalno sodelovanje, Nadzorni organ prav tako meni, da mora Nadzorni organ zaradi dolžnosti lojalnega sodelovanja nacionalnemu sodišču zagotoviti katere koli informacije, ki jih slednje zahteva, vključno z informacijami, za katere velja poslovna skrivnost. Vendar pa Nadzorni organ pri zagotavljanju sodelovanja nacionalnim sodiščem v nobenem primeru ne sme ogroziti jamstev, določenih v členu 122 Sporazuma EGP in členu 14 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču.
25. Zato bo Nadzorni organ Efte, preden bo nacionalnemu sodišču poslal informacije, za katere velja poslovna skrivnost, sodišče opozoril na obveznost, ki jo ima v skladu z zakonodajo EGP, da varuje pravice, ki jih člen 122 Sporazuma EGP in člen 14 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču dodeljujeta fizičnim in pravnim osebam, in sodišče vprašal, ali lahko in ali bo zagotovilo varstvo zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti. Če nacionalno sodišče takšnega jamstva ne more zagotoviti, Nadzorni organ nacionalnemu sodišču ne pošlje informacij, za katere velja poslovna skrivnost ⁽⁵⁰⁾. Le če je nacionalno sodišče zagotovilo, da bo zavarovalo zaupne informacije in poslovne skrivnosti, bo Nadzorni organ poslal zahtevane informacije in opozoril na dele, za katere velja poslovna skrivnost, ter tiste, za katere ne velja in se lahko razkrijejo.

⁽⁴⁷⁾ Zadeva C-234/89 Delimitis [1991] Recueil I-935, 53, ter združene zadeve C-319/93, C-40/94 in C-224/94 Dijkstra [1995] Recueil I-4471, 34.

⁽⁴⁸⁾ Zadeva C-234/89 Delimitis [1991] Recueil I-935, 53.

⁽⁴⁹⁾ Zadeva T-353/94 Postbank [1996] Recueil II-921, 86 in 87, ter zadeva 145/83 Adams [1985]. Recueil 3539, 34.

⁽⁵⁰⁾ Zadeva C-2/88 Zwartveld [1990] Recueil I-4405, 10 in 11, ter zadeva T-353/94 Postbank [1996]. Recueil II-921, 93.

26. Glede razkritja informacij, ki jih Nadzorni organ Efte da na voljo nacionalnim sodiščem, veljajo dodatne izjeme. Zlasti lahko Nadzorni organ zavrne posredovanje informacij nacionalnim sodiščem iz pomembnejših razlogov, povezanih s potrebo po zaščiti interesov EGP, ali da prepreči vsakršno oviranje svojega delovanja ali neodvisnosti, ki bi zlasti vplivalo na izpolnjevanje nalog, ki so mu zaupane ⁽⁵¹⁾. Zato Nadzorni organ nacionalnim sodiščem ne bo pošiljal informacij, ki jih prostovoljno predloži prosilec za prizanesljivost, brez soglasja navedenega prosilca.

2. Prošnja za mnenje o vprašanjih v zvezi z uporabo pravil konkurence EGP

27. Kadar je nacionalno sodišče pozvano k uporabi pravil konkurence EGP za postopek, ki teče pred njim, se lahko najprej opre na sodno prakso Sodišča Efte, na zakonodajo EGP, odločbe, obvestila in smernice Nadzornega organa Efte, ki uporabljajo člena 53 in 54 Sporazuma EGP ⁽⁵²⁾, pa tudi na relevantno sodno prakso ter odločitve sodišč Skupnosti in Komisije, ki uporabljajo zakonodajo EGP in ustrezno zakonodajo Skupnosti. Če ta orodja ne zagotavljajo zadostnih smernic, lahko nacionalno sodišče Nadzorni organ zaprosi za mnenje o vprašanjih v zvezi z uporabo pravil konkurence EGP. Nacionalno sodišče lahko Nadzorni organ zaprosi za mnenje o gospodarskih, dejanskih in pravnih vprašanjih ⁽⁵³⁾. Mnenje Nadzornega organa v zvezi s pravnim vprašanjem pa seveda ne posega v možnost ali obveznost nacionalnega sodišča, da Sodišče Efte zaprosi za svetovalno mnenje o razlagi ali veljavnosti zakonodaje EGP v skladu s členom 34 Sporazuma o nadzornem organu in sodišču.
28. Da lahko Nadzorni organ Efte nacionalnemu sodišču zagotovi koristno mnenje, lahko od nacionalnega sodišča zahteva dodatne informacije ⁽⁵⁴⁾. Z namenom zagotoviti učinkovitost sodelovanja z nacionalnimi sodišči si bo Nadzorni organ prizadeval nacionalnim sodiščem predložiti zahtevano mnenje v štirih mesecih od datuma prejema prošnje. Če je Nadzorni organ nacionalno sodišče zaprosil za dodatne informacije, da bi lahko oblikoval svoje mnenje, začne navedeni rok teči od trenutka, ko prejme dodatne informacije.
29. V svojem mnenju se bo Nadzorni organ Efte omejil na to, da bo nacionalnemu sodišču zagotovil dejanske informacije oziroma zahtevana ekonomska ali pravna pojasnila, ne da bi proučil vsebino postopka, ki teče pred nacionalnim sodiščem. Poleg tega mnenje Nadzornega organa za nacionalno sodišče ni pravno zavezujoče.
30. V skladu z navedenim pod točko 19 tega obvestila Nadzorni organ Efte ne bo zaslísal strank, preden bo oblikoval svoje mnenje za nacionalno sodišče. Slednje bo moralo mnenje Nadzornega organa obravnavati v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopkovnimi pravili, ki morajo spoštovati splošna načela zakonodaje EGP.

3. Predložitev pripomb Nadzornega organa Efte nacionalnemu sodišču

31. V skladu s členom 15(3) poglavja II lahko nacionalni organi, pristojni za konkurenco, in Nadzorni organ Efte predložijo pripombe v zvezi z vprašanji glede uporabe členov 53 ali 54 Sporazuma EGP nacionalnemu sodišču, ki uporablja te določbe. Poglavje II razlikuje med pisnimi pripombami, ki jih nacionalni organi, pristojni za konkurenco, in Nadzorni organ lahko predložijo na lastno pobudo, in ustnimi pripombami, ki se lahko predložijo le z dovoljenjem nacionalnega sodišča ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Zadeva C-2/88 Zwartveld [1990] Recueil I-4405, 10 in 11; zadeva C-275/00 First in Franex [2002] Recueil I-10943, 49, in zadeva T-353/94 Postbank [1996] Recueil II-921, 93.

⁽⁵²⁾ Glej točko 8 tega obvestila.

⁽⁵³⁾ Zadeva C-234/89 Delimitis [1991] Recueil I-935, 53, ter združene zadeve C-319/93, C-40/94 in C-224/94 Dijkstra [1995] Recueil I-4471, 34.

⁽⁵⁴⁾ Primerjaj z zadevo 96/81 Komisija proti Nizozemski [1982] Recueil 1791, 7, in zadevo 272/86 Komisija proti Grčiji [1988] Recueil 4875, 30.

⁽⁵⁵⁾ V skladu s členom 15(4) poglavja II to ne posega v širša pooblastila za dajanje pripomb pred sodišči, ki so dodeljena nacionalnim organom, pristojnim za konkurenco, v skladu z zakonodajo države članice.

32. Poglavlje II natančno določa, da Nadzorni organ Efte predloži svoje pripombe le, kadar skladna uporaba členov 53 ali 54 Sporazuma EGP tako zahteva. Ob upoštevanju tega cilja Nadzorni organ svoje pripombe omeji na ekonomsko in pravno analizo dejstev, ki so podlaga postopka, ki teče pred nacionalnim sodiščem.
33. Z namenom predložitve koristnih pripomb lahko Nadzorni organ Efte od nacionalnih sodišč zahteva, da mu pošljejo ali zagotovijo, da se mu pošlje, izvod vseh dokumentov, ki so potrebni za oceno zadeve. Nadzorni organ Efte v skladu z drugim pododstavkom člena 15(3) poglavja II uporabi te dokumente zgolj za pripravo svojih pripomb ⁽⁵⁶⁾.
34. Ker poglavje II za predložitev pripomb ne določa postopkovnega okvira, je ustrezni postopkovni okvir določen s pravili in postopki držav Efte. Če država Efte še ni opredelila ustreznega postopkovnega okvira, mora nacionalno sodišče določiti, katera postopkovna pravila so ustrezna za predložitev pripomb v postopku, ki teče pred njim.
35. Postopkovni okvir mora spoštovati načela, določena v točki 10 tega obvestila. To med drugim pomeni, da postopkovni okvir za predložitev pripomb glede vprašanj v zvezi z uporabo členov 53 ali 54 Sporazuma EGP
- (a) mora biti združljiv s splošnimi načeli zakonodaje EGP, zlasti s temeljnimi pravicami strank, udeleženi v postopku;
 - (b) ne sme pretirano otežiti ali praktično onemogočiti predložitve takšnih pripomb (načelo učinkovitosti) ⁽⁵⁷⁾; ter
 - (c) ne sme otežiti predložitve takšnih pripomb v primerjavi s predložitvijo pripomb v sodnih postopkih, v katerih se uporablja enakovredna nacionalna zakonodaja (načelo enakovrednosti).

B. NACIONALNA SODIŠČA POMAGAJO NADZORNEMU ORGANU EFTE PRI NJEGOVEM IZVAJANJU PRAVIL KONKURENCE EGP

36. Ker dolžnost lojalnega sodelovanja prav tako pomeni, da organi držav Efte pomagajo Nadzornemu organu Efte pri doseganju ciljev Sporazuma EGP ⁽⁵⁸⁾, poglavje II določa tri primere takšne pomoči: (1) pošiljanje dokumentov, ki so potrebni za oceno primera, glede katerega bi Nadzorni organ želel predložiti pripombe (glej točko 33), (2) pošiljanje sodb o uporabi členov 53 ali 54 Sporazuma EGP; in (3) vloga nacionalnih sodišč v okviru inšpekcijskega pregleda Nadzornega organa.

1. Pošiljanje sodb nacionalnih sodišč o uporabi členov 53 ali 54 Sporazuma EGP

37. Države Efte v skladu s členom 15(2) poglavja II Nadzornemu organu Efte pošiljajo kopije vseh pisnih sodb nacionalnih sodišč o uporabi členov 53 ali 54 Sporazuma EGP takoj, ko je celotna pisna sodba vročena strankam. Pošiljanje nacionalnih sodb o uporabi členov 53 ali 54 Sporazuma EGP in iz njih izhajajoče informacije o postopkih pred nacionalnimi sodišči Nadzornemu organu predvsem omogočajo, da je pravočasno obveščen o zadevah, za katere bo morda primerno predložiti pripombe, če ena od strank vloži pritožbo zoper sodbo.

2. Vloga nacionalnih sodišč v okviru inšpekcijskega pregleda Nadzornega organa Efte

38. Nacionalna sodišča imajo lahko tudi vlogo v okviru inšpekcijskega pregleda podjetij in podjetniških združenj, ki ga vodi Nadzorni organ Efte. Vloga nacionalnih sodišč je odvisna od tega, ali se inšpekcijski pregledi vodijo v poslovnih ali drugih prostorih.

⁽⁵⁶⁾ Glej tudi člen 28(2) poglavja II, v skladu s katerim Nadzorni organ Efte ne razkriva informacij, ki jih pridobiva in za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

⁽⁵⁷⁾ Združeni zadevi 46/87 in 227/88 Hoechst [1989] Recueil, 2859, 33. Glej tudi člen 15(3) poglavja II.

⁽⁵⁸⁾ Zadeva C-69/90 Komisija proti Italiji [1991] Recueil 6011, 15.

39. Za inšpekcijski pregled poslovnih prostorov lahko nacionalna zakonodaja zahteva dovoljenje nacionalnega sodišča, da lahko nacionalni izvršni organ Nadzornemu organu Efte pomaga v primeru nasprotovanja zadevnega podjetja. Tako dovoljenje se lahko zahteva tudi kot preventivni ukrep. Pri obravnavi prošnje je nacionalno sodišče pristojno, da preveri veljavnost odločitve Nadzornega organa o inšpekcijskem pregledu in zagotavlja, da predvideni prisilni ukrepi niso niti enostranski niti pretirani glede na predmet inšpekcijskega pregleda. Pri nadzoru sorazmernosti prisilnih ukrepov lahko nacionalno sodišče neposredno ali prek nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, Nadzorni organ zaprosi za podrobna pojasnila, zlasti o razlogih, na podlagi katerih Nadzorni organ sumi kršitev členov 53 in 54 Sporazuma EGP, pa tudi o teži domnevne kršitve in o naravi vpletenosti zadevnega podjetja ⁽⁵⁹⁾.
40. Za inšpekcijski pregled prostorov, ki niso poslovni prostori, se v skladu s poglavjem II za izvršitev odločbe Nadzornega organa Efte, ki odreja takšen inšpekcijski pregled, zahteva predhodno dovoljenje nacionalnega sodišča. V navedenem primeru lahko nacionalno sodišče preveri veljavnost odločbe Nadzornega organa in zagotovi, da predvideni prisilni ukrepi niso niti enostranski niti pretirani zlasti glede na težo domnevne kršitve, pomembnost dokaznega gradiva, ki ga išče, na vpletenost zadevnega podjetja in na upravičeno verjetnost, da se poslovne knjige in poslovna dokumentacija v zvezi s predmetom inšpekcijskega pregleda hranijo v prostorih, za pregled katerih se zahteva dovoljenje. Nacionalno sodišče lahko Nadzorni organ neposredno ali prek nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, zaprosi za podrobno razlago tistih elementov, ki so potrebni za nadzor sorazmernosti predvidenih prisilnih ukrepov ⁽⁶⁰⁾.
41. V obeh primerih, navedenih v točkah 39 in 40, nacionalno sodišče ne sme presoјati o zakonitosti odločbe Nadzornega organa Efte ali potrebnosti inšpekcijskega pregleda niti zahtevati, da se mu zagotovijo informacije iz spisa Nadzornega organa ⁽⁶¹⁾. Poleg tega mora nacionalno sodišče v skladu z dolžnostjo lojalnega sodelovanja sprejeti svojo odločitev v ustreznem časovnem okviru, ki bo Nadzornemu organu omogočil učinkovito vodenje njegovega inšpekcijskega pregleda ⁽⁶²⁾.

IV. KONČNE DOLOČBE

42. Namen tega obvestila je pomagati nacionalnim sodiščem pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP. Obvestilo ne zavezuje nacionalnih sodišč in tudi ne posega v pravice in obveznosti držav Efte ter fizičnih ali pravnih oseb v okviru zakonodaje EGP.
43. To obvestilo nadomesti obvestilo iz leta 1995 o sodelovanju med nacionalnimi sodišči in Nadzornim organom Efte pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP ⁽⁶³⁾.

⁽⁵⁹⁾ Člen 20(6) do (8) poglavja II in zadeva C-94/00 Roquette Frères [2002] Recueil 9011.

⁽⁶⁰⁾ Člen 21(3) poglavja II.

⁽⁶¹⁾ Zadeva C-94/00 Roquette Frères [2002] Recueil 9011, 39 in 62 do 66.

⁽⁶²⁾ Glej tudi *ibidem*, 91 in 92.

⁽⁶³⁾ UL C 112, 4.5.1995, str. 7.

PRILOGA

AKTI, KI USTREZAJO UREDBAM SKUPNOSTI O SKUPINSKIH IZJEMAH, NAVEDENI V PRILOGI XIV K SPORAZUMU EGP, IN POJASNILA NADZORNEGA ORGANA EFTE

Ta seznam je na voljo in se posodablja tudi na spletni strani Nadzornega organa Efte:

<http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/otherpublications/dbaFile1127.html>

A. Pravila, ki niso vezana na določen sektor**1. Obvestila splošnega značaja**

- Obvestilo o opredelitvi upoštevne trga za namene konkurenčnega prava v okviru EGP (UL L 200, 16.7.1998, str. 48, in Dopolnilo EGP k UL št. 28, 16.7.1998, str. 3).
- Obvestilo o sporazumih majhnega pomena, ki ne omejujejo znatno konkurence po členu 53(1) Sporazuma EGP (*de minimis*) (UL C 67, 20.3.2003, str. 20, in Dopolnilo EGP k UL št. 15, 20.3.2003, str. 11).
- Smernice o konceptu vpliva na trgovino, ki ga vsebujeta člena 53 in 54 Sporazuma EGP, še neobjavljene.
- Smernice o uporabi člena 53(3) Sporazuma EGP, še neobjavljene.
- Obvestilo o sodelovanju v okviru mreže organov Efte, pristojnih za konkurenco, še neobjavljeno.
- Obvestilo o sodelovanju med nacionalnimi sodišči in Nadzornim organom Efte pri uporabi členov 53 in 54 Sporazuma EGP, še neobjavljeno.
- Obvestilo o sodelovanju med nacionalnimi organi, pristojnimi za konkurenco, in Nadzornim organom Efte pri obravnavi zadev s področja uporabe členov 53 in 54 Sporazuma EGP, še neobjavljeno.

2. Vertikalni sporazumi

- Akt, ki ustreza Uredbi Komisije (ES) št. 2790/1999 z dne 22. decembra 1999 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj (UL L 336, 29.12.1999, str. 21), naveden v točki 2 poglavja B Priloge XIV k Sporazumu EGP, ki ga nadomesti Sklep Skupnega odbora EGP št. 18/2000 L 103, 12.4.2001, str. 36, in Dopolnilo EGP k UL št. 20, 12.4.2001, str. 179.
- Smernice o vertikalnih omejitvah (UL C 122, 23.5.2002, str. 1, in Dopolnilo EGP k UL št. 26, 23.5.2002, str. 7)

3. Sporazumi o horizontalnem sodelovanju

- Akt, ki ustreza Uredbi Komisije (ES) št. 2658/2000 z dne 29. novembra 2000 o uporabi člena 81(3) Pogodbe pri skupinah sporazumov o specializaciji (UL L 304, 5.12.2000, str. 3), naveden v točki 6 poglavja D Priloge IX k Sporazumu EGP, ki ga nadomesti Sklep Skupnega odbora EGP št. 113/2000 UL L 52, 22.2.2001, str. 38, in Dopolnilo EGP k UL št. 9, 22.2.2001, str. 5.
- Akt, ki ustreza Uredbi Komisije (ES) št. 2659/2000 z dne 29. novembra 2000 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine sporazumov o raziskavah in razvoju (UL L 304, 5.12.2000, str. 7), naveden v točki 7 poglavja D Priloge IX k Sporazumu EGP (ki ga nadomesti Sklep Skupnega odbora EGP št. 113/2000 UL L 52, 22.2.2001, str. 38, in Dopolnilo EGP k UL št. 9, 22.2.2001, str. 5).
- Smernice o uporabi člena 53 Sporazuma EGP za sporazume o horizontalnem sodelovanju (UL C 266, 31.10.2002, str. 1, in Dopolnilo EGP k UL št. 55, 31.10.2002, str. 1).

4. Licenčni sporazumi za prenos tehnologije

- Akt, ki ustreza Uredbi Komisije (ES) št. 772/2004 z dne 27. aprila 2004 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine sporazumov o prenosu tehnologije (UL L 123, 27.4.2004, str. 11), naveden v točki 5 poglavja C Priloge XIV k Sporazumu EGP, vključen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 42/2005, še neobjavljeno.

B. Pravila, vezana na določen sektor**1. Zavarovalništvo**

- Akt, ki ustreza Uredbi (ES) št. 358/2003 z dne 27. februarja 2003 o uporabi člena 81(3) Pogodbe ES za določene skupine sporazumov, sklepov in usklajenih ravnanj na področju zavarovalništva (UL L 53, 28.2.2003, str. 8), naveden v točki 15b poglavja J Priloge XIV k Sporazumu EGP, vključen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 82/2003 (UL L 257, 9.10.2003, str. 37, in Dopolnilo EGP k UL št. 51, 9.10.2003, str. 24).

2. Industrija motornih vozil

- Akt, ki ustreza Uredbi Komisije (ES) št. 1400/2002 z dne 31. julija 2002 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj na področju motornih vozil (UL L 203, 1.8.2002, str. 30), naveden v točki 4b poglavja B Priloge XIV k Sporazumu EGP, vključen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 136/2002 UL L 336, 12.12.2002, str. 38, in Dopolnilo EGP k UL št. 61, 12.12.2002, str. 31.

3. Telekomunikacije

- Smernice za uporabo pravil konkurence EGP v telekomunikacijskem sektorju (UL L 153, 18.6.1994, str. 35, in Dopolnilo EGP k UL št. 15, 18.6.1994, p. 34)

4. Transport

- Akt, ki ustreza Uredbi (EGS) št. 1617/93 o uporabi člena 85(3) Pogodbe za določene skupine sporazumov in usklajenih ravnanj glede skupnega načrtovanja in usklajevanja vozniških redov, skupnega obratovanja, posvetovanj o cenah prevoza potnikov in blaga v rednem zračnem prevozu in dodelitve časovnih blokov na letališčih (UL L 155, 26.6.1993, str. 18), naveden v točki 11b poglavja G Priloge XIV k Sporazumu EGP, vključen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 7/1994 in spremenjen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 65/1996, UL L 71, 13.3.1997, str. 38, in Dopolnilo EGP k UL št. 11, 13.3.1997, str. 41, in Sklepom Skupnega odbora EGP št. 87/1999, UL L 296, 23.11.2000, str. 47, in Dopolnilo EGP k UL št. 54, 23.11.2000, str. 268 (islandski) in Del 2, str. 232 (norveški), in Sklepom Skupnega odbora EGP št. 96/2001, UL L 251, 20.9.2001, str. 23, in Dopolnilo EGP k UL št. 47, 20.9.2001, str. 10.
- Akt, ki ustreza Uredbi (ES) št. 823/2000 z dne 19. aprila 2000 o uporabi člena 81(3) Pogodbe za nekatere vrste sporazumov, sklepov in usklajenih ravnanj med ladjarskimi družbami za linijske prevoze (konzorciji) (UL L 100, 20.4.2000, str. 24), naveden v točki 11c poglavja G Priloge XIV k Sporazumu EGP, vključen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 12/1996, UL L 124, 23.5.1996, str. 13, in Dopolnilo EGP k UL št. 22, 23.5.1996, str. 54, ki ga nadomesti Sklep Skupnega odbora EGP št. 49/2000, UL L 237, 21.9.2000, str. 60, in Dopolnilo EGP k UL št. 42, 21.9.2000, str. 3.

Uradno obvestilo norveških organov o regionalno diferenciranih prispevkih za socialno varnost
Nadzorni organ EFTA je odločil, da ne vloži ugovora zoper priglašeni ukrep

(2006/C 305/11)

Datum sprejetja: 19. julij 2006

Država Efte: Norveška

Zadeva št.: 59280

Naziv: Regionalno diferencirani prispevki za socialno varnost

Cilj: Zmanjševanje ali preprečevanje upadanja prebivalstva v regijah z najmanjšim številom prebivalcev na Norveškem s spodbujanjem zaposlovanja v teh regijah

Pravna podlaga: Člen 1 letne resolucije parlamenta o stopnjah prispevkov za socialno varnost itd. in oddelka 23-2 akta št. 19 z dne 28. februarja 1997 o nacionalnem sistemu zavarovanja (*Folketrygdloven*)

Proračun: Približno 8½ milijarde NOK (približno 1 milijarda EUR) letno

Trajanje: Od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Vrednosti pragov na področju javnih naročil

(2006/C 305/12)

Vrednosti pragov, ki se uporabljajo v skladu z aktom iz točke 2 ⁽¹⁾ Priloge XVI k Sporazumu EGP (Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2083/2005) in aktom iz točke 4 ⁽²⁾ Priloge XVI k Sporazumu EGP (Direktiva 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2083/2005) so naslednje:

Euro	Islandske krone	Švicarski franki (Lihtenštajn)	Norveške krone
80 000	6 812 745	123 725	660 000
137 000	11 666 826	211 880	1 130 250
211 000	17 968 616	326 326	1 740 750
422 000	35 937 233	652 652	3 481 500
1 000 000	85 159 320	1 546 570	8 250 000
5 278 000	449 470 890	8 162 796	43 543 500

⁽¹⁾ Kakor je bila spremenjena s Sklepoma Skupnega odbora EGP št. 68/2006 in št. 69/2006, oba z dne 2. junija 2006 o spremembi Priloge XVI (Naročila) k Sporazumu EGP.

⁽²⁾ Prav tam.

Obvestilo Nadzornega organa Efte o neformalnih navodilih, ki se nanašajo na nova vprašanja v zvezi s členoma 53 in 54 Sporazuma EGP, ki izhajajo iz posameznih primerov (dopisi z neformalnimi navodili)

(2006/C 305/13)

A. To obvestilo je izdano na podlagi pravil Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu „Sporazum EGP“) in Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi Nadzornega organa in Sodišča (v nadaljnjem besedilu „Sporazum o Nadzornem organu in Sodišču“).

B. Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu „Komisija“) je izdala obvestilo, naslovljeno „Obvestilo Komisije o neformalnih navodilih, ki se nanašajo na nova vprašanja v zvezi s členoma 81 in 82 Pogodbe ES, ki izhajajo iz posameznih primerov (dopisi z neformalnimi navodili)“. (!) Ta akt, ki ni zavezujoč, vsebuje načela in pravila, ki jih Komisija upošteva na področju konkurence. Obvestilo tudi pojasnjuje, kako namerava Komisija podjetjem zagotavljati neformalna navodila.

C. Nadzorni organ Efte meni, da zgoraj navedeno obvestilo zadeva EGP. Nadzorni organ sprejema to obvestilo skladno s pristojnostmi iz člena 5(2)(b) Sporazuma o Nadzornem organu in Sodišču, da bi se ohranili enaki pogoji konkurence in zagotovila enotna uporaba pravil konkurence EGP po vsem evropskem gospodarskem prostoru. Pri uporabi ustreznih pravil EGP za posamezen primer (2) namerava spoštovati načela in pravila, določena v tem obvestilu.

D. Namen tega obvestila je zlasti pojasniti, kako namerava Nadzorni organ Efte zagotavljati neformalna navodila v zvezi z njihovo uporabo členov 53 in 54 Sporazuma EGP v določenem primeru.

E. To obvestilo se uporablja za primere, v katerih je Nadzorni organ pristojni nadzorni organ na podlagi člena 56 Sporazuma EGP.

I. POGLAVJE II DELA I PROTOKOLA 4 K SPORAZUMU O NADZORNEM ORGANU IN SODIŠČU

1. Poglavje II dela I Protokola 4 k Sporazumu o Nadzornem organu in Sodišču (3) (v nadaljnjem besedilu „Poglavje II“) vzpostavlja nov sistem za izvrševanje členov 53 in 54 Sporazuma EGP v stebru Efte. Čeprav je poglavje II oblikovano tako, da se ponovno osredotoči na primarno nalogo učinkovitega izvrševanja pravil konkurence, to poglavje prav tako ustvarja pravno varnost, ker zagotavlja, da so sporazumi (4), ki spadajo pod člen 53(1), a izpolnjujejo pogoje iz člena 53(3), veljavni in v celoti izvršljivi od začetka brez predhodne odločitve organa, pristojnega za konkurenco (člen 1 poglavja II).
2. S tem ko okvir poglavja II uvaja sistem, v katerem lahko Nadzorni organ Efte, organi držav Efte, pristojni za konkurenco in sodišča držav Efte v celoti uporabljajo člena 53 in 54, omejuje tveganje nedosledne uporabe z vrsto ukrepov, s čimer zagotavlja prvotni vidik pravne varnosti za gospodarske družbe, tj. da se pravila konkurence uporabljajo na dosleden način na celotnem ozemlju, ki ga zajema Sporazum EGP.
3. Podjetja so na splošno primerna za oceno zakonitosti svojih dejanj na način, ki jim omogoča sprejeti odločitve na podlagi prejetih informacij o tem, ali lahko nadaljujejo s sporazumom ali prakso in v kakšni obliki. Blizu so dejanskemu stanju in imajo na razpolago okvir pravnih aktov, ki ustrezajo uredbam Skupnosti o skupinskih izjemah iz priloge XIV k Sporazumu EGP (v nadaljnjem besedilu „skupinske izjeme“), sodna praksa in praksa odločanja ter obsežna navodila v smernicah in obvestilih Nadzornega organa Efte (5).

(1) UL C 101, 27.4.2004, str. 78–80.

(2) Pristojnost za obravnavanje posameznih primerov iz člena 53 in 54 Sporazuma EGP je razdeljena med Nadzorni organ Efte in Komisijo po pravilih iz člena 56 Sporazuma EGP. Samo eden od nadzornih organov je pristojen za obravnavanje katerega koli danega primera.

(3) Ko je začel veljati Sporazum, ki je spreminjal Protokol 4 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi Nadzornega organa in Sodišča z dne 24. septembra 2004, se je poglavje II Protokola 4 k Sporazumu o Nadzornem organu in Sodišču do velike mere začelo odražati v stebru Efte, Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 (UL L 1, 4.1.2003, str. 1).

(4) V tem Sporočilu je izraz „sporazum“ uporabljen za sporazume, sklepe podjetniških združenj in usklajena ravnanja. Izraz „prakse“ se nanaša na ravnanje prevladujočih podjetij. Izraz „podjetje“ enakovredno zajema „podjetniško združenje“.

(5) Večina omenjenih besedil je na voljo na <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldcompetition/> ali na http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html.

4. Ob reformi pravil o izvajanju členov 53 in 54, ki jo izvršuje poglavje II, in obstoječih skupinskih izjem so bila obvestila in smernice Nadzornega organa Efte revidirana za zagotavljanje nadaljnje pomoči gospodarskim subjektom pri samooceni. Nadzorni organ je tudi predložil smernice o uporabi člena 53(3) ⁽⁶⁾. To v veliki večini primerov omogoča podjetjem, da ocenijo svoje sporazume v zvezi s členom 53. Nadalje bo Nadzorni organ naložil več kot simbolične globe ⁽⁷⁾ le v primerih, v katerih se ugotovi, da določeno vedenje pomeni kršitev v horizontalnih instrumentih ali v sodni praksi in praksi odločanja.
5. Kadar primeri, kljub zgoraj omenjenim elementom, povzročijo resnično nejasnost, ker pomenijo nova ali nepojasnjena vprašanja za uporabo členov 53 in 54, lahko posamezna podjetja Nadzorni organ Efte prosijo za neformalna navodila. Kadar meni, da je primerno in da se nanaša na njegovo izvrševanje prednostnih nalog, lahko Nadzorni organ zagotovi taka navodila o novih vprašanjih glede razlage členov 53 in/ali 54 v pisni izjavi (dopis z neformalnimi navodili). To obvestilo določa podrobnosti tega instrumenta.

II. OKVIR ZA PRESOJO, ALI NAJ SE OBJAVI DOPIS Z NEFORMALNIMI NAVODILI

6. Poglavje II Nadzornemu organu Efte dodeljuje pristojnosti, da učinkovito preganja kršitve členov 53 in 54 in naloži sankcije ⁽⁸⁾. Eden glavnih ciljev poglavja II je zagotoviti učinkovito izvrševanje pravil konkurence EGP z odstranitvijo prejšnjega sistema uradnega obveščanja in tako omogočiti Nadzornemu organu, da se osredotoči na politiko izvrševanja za najresnejše kršitve.
7. Čeprav poglavje II ne posega v možnost Nadzornega organa Efte, da posameznim podjetjem ponudi neformalna navodila, kot je določeno v tem obvestilu, ta možnost ne bi smela ovirati glavnega cilja poglavja II, ki je zagotoviti učinkovito izvrševanje. Nadzorni organ lahko torej zagotovi neformalna navodila posameznim podjetjem samo pod pogojem, da je to združljivo z njihovim izvrševanjem prednostnih nalog.
8. Glede na točko 7 bo Nadzorni organ Efte ob prejemu zahtevka za dopis z neformalnimi navodili proučil, ali ga je primerno obdelati. Dopis z neformalnimi navodili se lahko objavi le, če so izpolnjeni naslednji kumulativni pogoji:
 - a) Temeljita ocena sporazuma ali ravnanja glede na člena 53 in/ali 54 Sporazuma EGP sproža vprašanje uporabe zakona, ki ga ne pojasnjuje obstoječi pravni sistem EGP, ki vključuje sodno prakso Sodišča Efte in Sodišč Skupnosti, niti javno dostopna splošna navodila ali precedens v postopku odločanja ali prejšnji dopisi z neformalnimi navodili Nadzornega organa Efte ali Komisije ⁽⁹⁾.
 - b) *Prima facie* ovrednotenje posebnosti in ozadja primerov kaže, da je pojasnitev novega vprašanja z dopisom z neformalnimi navodili koristno ob upoštevanju naslednjih elementov:
 - gospodarska pomembnost s stališča potrošnika blaga ali storitev, ki so omenjene v sporazumu ali dejanjih, in/ali

⁽⁶⁾ Obvestilo Nadzornega organa Efte – Smernice o uporabi člena 53(3) Sporazuma EGP – še neobjavljeno.

⁽⁷⁾ Simbolične globe bodo običajno znašale 1 000 EUR, glej Smernice Nadzornega organa Efte o načinu določanja glob, uvedenih po pravilih konkurence EGP, UL C 10, 16.1.2003, str. 16 in Dodatek EGP k UL št. 3, 16.1.2003, str. 6.

⁽⁸⁾ Glej še posebej člene 7–9, 12, 17–24 in 29 poglavja II dela I Protokola 4 k Sporazumu o Nadzornem organu in Sodišču.

⁽⁹⁾ Člen 6 Sporazuma EGP določa, da se ne glede na prihodnji razvoj sodne prakse določbe tega sporazuma, kolikor so po vsebini enake ustreznim pravilom Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter aktov, sprejetih za uporabo teh dveh pogodb, pri njihovem izvajanju in uporabi razlagajo v skladu z ustreznimi odločitvami Sodišča Evropskih skupnosti, sprejetimi pred podpisom Sporazuma EGP. Glede pomembnih odločitev Sodišča, ki so bile izrečene po podpisu Sporazuma EGP, iz člena 3(2) Sporazuma o Nadzornem organu in Sodišču Evropskih skupnosti sledi, da Nadzorni organ Efte in Sodišče Efte upoštevata načela Sporazuma, določena s temi odločitvami. Kot je navedeno v členu 58 Sporazuma EGP in v Protokolu 23, morata Nadzorni organ in Komisija sodelovati med drugim zaradi spodbujanja homogenega izvajanja, uporabe in razlage Sporazuma EGP. Čeprav odločitve Komisije in neuradni dopisi z neformalnimi navodili niso zavezujoči za Nadzorni organ, si bo slednji tako prizadeval, da bo upošteval prakse odločanja Komisije.

- obseg, ki mu sporazum ali praksa ustreza ali do katerega mora ustrezati bolj razširjeni gospodarski uporabi na trgu, in/ali
 - obseg naložb, povezanih s transakcijo glede na velikost zadevnih podjetij, in obseg, do katerega se transakcija nanaša na strukturno operacijo, kot je ustanovitev nepopolno opravilno sposobne mešane družbe.
- c) Dopis z neformalnimi navodili je možno objaviti na podlagi posredovanih podatkov, kar pomeni, da nadaljnje iskanje dejstev ni potrebno.
9. Nadzorni organ Efte bo nadalje proučil zahtevek za dopis z neformalnimi navodili v eni od naslednjih okoliščin:
- zastavljena vprašanja v zahtevku so enaka ali podobna vprašanjem, postavljenim v postopku, ki teče na Sodišču Efte, Sodišču Evropskih skupnosti ali Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti;
 - sporazum ali praksa, na katerega se nanaša zahtevek, je v postopku pred Nadzornim organom, sodiščem države Efte ali organom države Efte, pristojnim za konkurenco.
10. Nadzorni organ Efte ne bo obravnaval hipotetičnih vprašanj in ne bo objavil dopisov z neformalnimi navodili o sporazumih ali praksah, ki jih stranke ne izvajajo več. Podjetja lahko Nadzornemu organu vseeno predložijo zahtevek za dopis z neformalnimi navodili glede predvidenih vprašanj, sproženih v sporazumu ali praksi, tj. pred izvajanjem tega sporazuma ali prakse. V tem primeru je morala transakcija doseči dovolj napredno stopnjo za proučitev zahtevka.
11. Zahtevek za dopis z neformalnimi navodili ne vpliva na pristojnost Nadzornega organa Efte za sprožanje postopkov v skladu s poglavjem II glede na dejstva, predložena v zahtevku.

III. KAKO ZAPROSITI ZA NAVODILA

12. Zahtevek lahko predložijo podjetje ali podjetja, ki so sklenila ali nameravajo skleniti sporazum ali prakso, ki lahko spadajo v področje uporabe členov 53 in/ali 54 Sporazuma EGP glede na vprašanja razlage, ki jih sprožijo taki sporazumi ali ravnanja.
13. Zahtevek za dopis z neformalnimi navodili pošljite na naslednji naslov:
- EFTA Surveillance Authority
Competition and State Aid Directorate
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles/Brussel
14. Za zahtevek ni nobenega obrazca. V predloženem zahtevku je potrebno navesti naslednje:
- identiteto vseh zadevnih podjetij ter en naslov za stike z Nadzornim organom Efte;
 - določena vprašanja, za katere želite navodila;
 - popolne in izčrpne informacije o vseh točkah, pomembnih za strokovno oceno postavljenih vprašanj, vključno z ustrežno dokumentacijo;
 - podrobno argumentiranje ob upoštevanju točke 8(a), zakaj je zahtevek (a) novo vprašanje (nova vprašanja);
 - vse druge informacije, ki omogočajo oceno zahtevka ob upoštevanju vidikov, razloženih v točkah 8–10 tega obvestila, zlasti vključno z izjavo, da sporazum ali praksa, na katerega se nanaša zahtevek, ni v postopku pred sodiščem države Efte ali organom države Efte, pristojnim za konkurenco;
 - kadar zahtevek vsebuje elemente, ki so poslovne skrivnosti, jasno opredelitev teh elementov;
 - kakršne koli druge podatke ali dokumentacijo, ki je pomembna za posamezen primer.

IV. OBDELAVA ZAHTEVKOV

15. Nadzorni organ Efte bo načeloma ocenil zahteve na podlagi predloženih podatkov. Ne glede na točko 8(c) lahko Nadzorni organ uporabi dodatne podatke, ki so na voljo v javno dostopnih virih, prejšnjih postopkih ali katerih koli drugih virih, in lahko prosi vlagatelja(-je), da predloži(-jo) dodatne podatke. Za podatke, ki jih predložijo vlagatelji, veljajo običajna pravila o poslovnih skrivnostih.
16. Nadzorni organ Efte lahko izmenjuje predložene podatke s Komisijo in organi držav Efte, pristojnimi za konkurenco, in jih od njih tudi prejme. Preden objavi dopis z neformalnimi navodili se lahko o vsebini zahtevka pogovori s Komisijo in organi držav Efte, pristojnimi za konkurenco.
17. Kadar Nadzorni organ Efte ne objavi dopisa z neformalnimi navodili, skladno s tem obvesti vlagatelja(-je).
18. Podjetje lahko kadar koli umakne zahtevek. Predloženi podatki v okviru zahtevka za navodila v vsakem primeru ostanejo pri Nadzornem organu Efte in se lahko uporabijo v kasnejših postopkih v skladu s poglavjem II (glej točko 11 zgoraj).

V. DOPISI Z NEFORMALNIMI NAVODILI

19. V dopisu z neformalnimi navodili so navedeni:
 - kratek opis dejstev, na katerih dopis temelji;
 - glavni pravni argumenti, ki Nadzornemu organu Efte pomenijo podlago za razumevanje novih vprašanj, ki se nanašajo na člena 53 in/ali 54, zastavljenih v zahtevku.
20. Dopis z neformalnimi navodili je lahko omejen na del vprašanj, zastavljenih v zahtevku. Poleg vidikov, navedenih v zahtevku, lahko vključuje tudi dodatne vidike.
21. Dopisi z neformalnimi navodili bodo objavljeni na spletni strani Nadzornega organa Efte ob upoštevanju upravičenega interesa podjetij za zaščito njihovih poslovnih skrivnosti. Nadzorni organ se bo pred izdajo dopisa z neformalnimi navodili o javni različitosti dogovoril z vlagatelji.

VI. UČINKI DOPISOV Z NEFORMALNIMI NAVODILI

22. Namen dopisov z neformalnimi navodili je predvsem pomagati podjetjem, da sama izvedejo strokovno oceno svojih sporazumov in praks.
 23. Dopis z neformalnimi navodili ne more vplivati na oceno istega vprašanja, ki jo je izdelalo Sodišče Efte ali Sodišči Skupnosti.
 24. Kadar sporazum ali praksa tvorita dejansko podlago za dopis z neformalnimi navodili, Nadzornemu organu Efte ni onemogočeno, da kasneje pregleda ta isti sporazum ali prakso v postopku v skladu s poglavjem II, zlasti na podlagi pritožbe. V tem primeru bo Nadzorni organ upošteval prejšnji dopis z neformalnimi navodili, ki je zlasti odvisen od sprememb na podlagi dejstev, za kakršne koli nove vidike, ki jih je sprožila pritožba v razvoju sodne prakse Sodišča Efte, Sodišč Skupnosti ali širših sprememb politike Nadzornega organa.
 25. Dopisi z neformalnimi navodili niso odločitve Nadzornega organa Efte in ne zavezujejo sodišč ali organov, pristojnih za konkurenco v državah Efte, ki so pristojne za uporabo členov 53 in 54. Vendar je sodiščem in organom, pristojnim za konkurenco v državah Efte, dopuščeno, da upoštevajo dopise z neformalnimi navodili, ki jih je izdal Nadzorni organ, če se jim zdi, da sodijo v kontekst primera.
-

**Odobritev državne pomoči v skladu s členom 61 Sporazuma EGP in členom 1(3) dela I Protokola
3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču**

Odločitev nadzornega organa EFTA o nevložitvi ugovora

(2006/C 305/14)

Datum sprejetja: 5. julij 2006

Država Efte: Norveška

Št. pomoči: Zadeva 59434

Naziv: Shema za raziskave, razvoj in inovacije v pomorski industriji (pomorske RRI)

Cilj: Glavni cilj sheme je okrepiti konkurenčnost in povečati dodano vrednost v pomorski industriji s spodbujanjem raziskav, razvoja in inovacij v industriji.

Pravna podlaga: *St.prp. nr. 1 (2005-2006) Nærings- og handelsdepartementet* (državni proračun, Ministrstvo za trgovino in industrijo), poglavje 2421, oddelek 79, in Izjava o poslanstvu za inovacije Norveške za leto 2006.

Proračun/trajanje: Proračun sheme za leto 2006 je 20 mio NOK (približno 2,6 mio EUR). Letni proračun za naslednja leta bo obravnavan v letnih proračunskih postopkih v parlamentu. Shema bo trajala 6 let.

Verodostojno besedilo odločitve, iz katerega so bili odstranjeni vsi zaupni podatki, je na voljo na spletni strani:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry>

Poziv k predložitvi pripomb na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzornem organu in sodišču o državni pomoči v zvezi z uporabo člena 3 norveškega Zakona o nadomestilu DDV

(2006/C 305/15)

Z Odločbo 225/06/COL z dne 19. junija 2006, objavljeno v verodostojnem jeziku na straneh, ki sledijo temu povzetku, je Nadzorni organ EFTA sprožil postopek na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča (Sporazum o nadzornem organu in sodišču). Norveška vlada je bila obveščena na podlagi izvoda odločbe.

Nadzorni organ EFTA uradno obvešča države Efte, države članice EU in zainteresirane stranke, da lahko predložijo svoje pripombe o zadevnem ukrepu v enem mesecu od datuma objave tega uradnega obvestila na naslednji naslov:

EFTA Surveillance Authority
Registry
35, Rue Belliard
B-1040 Brussels

Te pripombe se posredujejo norveškimi organi. Zainteresirana stranka, ki predloži pripombe, lahko pisno zaprosi za zaupno obravnavo svoje identitete in navede razloge za to.

POVZETEK

POSTOPEK

V dopisu z dne 16. oktobra 2003 je Nadzorni organ prejel pritožbo, v kateri je bilo navedeno, da več okrožnih občinskih šol, ki v konkurenci z zasebnimi ponudniki zagotavljajo specializirane izobraževalne storitve, prejema državno pomoč v obliki nadomestila vstopnega davka, ki ga omogoča člen 3 norveškega Zakona o nadomestilu DDV.

Po korespondenci z norveškimi organi ter s pritožnikom se je Nadzorni organ odločil, da sproži formalni postopek preiskave glede tega ukrepa.

OCENA UKREPA

Norveški organi so davek na dodano vrednost uvedli leta 1970. Čeprav od leta 2001 velja splošna obveznost plačila izstopnega davka na storitve, pa so nekatere posebej navedene storitve še vedno oproščene plačila DDV. Zato podjetja, ki izvajajo dejavnost, ki ni vključena v področje uporabe Zakona o DDV, plačujejo vstopni davek pri svojih nakupih blaga in storitev, vendar pa pri svoji prodaji ne morejo zaračunavati izstopnega davka.

Od 1. januarja 2004 velja Zakon o nadomestilu DDV, ki so ga norveški organi sprejeli za zmanjšanje izkrivljanja konkurence, ki izhaja iz Zakona o DDV, za dejavnosti, ki jih izvajajo javni organi, za katere ne velja zakon o DDV in zato ne morejo dobiti povrnjenega vstopnega davka.

Po členu 3 Zakona o nadomestilu DDV norveška država plača nadomestilo vstopnega davka, ki ga pri nakupu blaga ali storitev od drugih registriranih podjetij plačajo lokalni in regionalni organi, medobčinska podjetja, zasebna ali neprofitna podjetja, ki izvajajo z zakonom določene obveznosti lokalnih ali regionalnih organov, ter nekatere druge institucije. Ko javna podjetja izvajajo dejavnosti v okviru področja uporabe Zakona o DDV ter zato zaračunavajo izstopni davek, lahko odštejejo vstopni davek, enako kot druga podjetja, ki izvajajo enake dejavnosti. Po drugi strani pa, kadar javna podjetja izvajajo dejavnosti, ki ne spadajo v področje uporabe Zakona o DDV, jim Zakon o nadomestilu DDV omogoča povračilo plačanega vstopnega davka. Vendar pa zasebni konkurenti, ki izvajajo enake dejavnosti, vendar niso navedeni v Zakonu o nadomestilu DDV, ne prejmejo nadomestila za plačani vstopni davek. Čeprav je bil osrednji cilj tega zakona oblikovati enake pogoje za samooskrbo in za zunanje izvajanje s strani javnih subjektov, pa je povzročil novo izkrivljanje konkurence, kadar javni subjekti zagotavljajo storitve v konkurenci z drugimi zasebnimi podjetji.

Po predhodnem mnenju Nadzornega organa je nadomestilo, ki ga zagotavlja Zakon o nadomestilu DDV, državna pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP. Država zagotavlja selektivno prednost samo podjetjem, navedenim v Zakonu o nadomestilu DDV, ki so v konkurenci z drugimi podjetji v okviru EGP.

Če se šteje za državno pomoč, nadomestilo za vstopni davek pomeni pomoč za tekoče poslovanje. Zato Nadzorni organ dvomi, če se za zadevni primer lahko uporabi katera koli osnova za združljivost iz člena 61(2) in (3) Sporazuma EGP. Poleg tega je predhodno mnenje Nadzornega organa, da člen 59(2) Sporazuma EGP ne opravičuje združljivosti Zakona o nadomestilu DDV.

SKLEPNA UGOTOVITEV

Glede na zgornje navedbe se je Nadzorni organ odločil, da sproži formalni postopek preiskave na podlagi člena 1(2) Sporazuma EGP. Zainteresirane stranke lahko predložijo svoje pripombe v enem mesecu od datuma objave te odločbe v *Uradnem listu Evropske unije*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 225/06/COL

of 19 July 2006

to initiate the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to Article 3 of the Norwegian Act on compensation for value added tax (VAT)

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) in Part I and Articles 4(4), 6 and 10 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement,

Whereas:

I. FACTS

1 Procedure

By letter dated 16 October 2003, the Authority received a complaint in which it was alleged that several county municipal schools, which provide specialised educational services in competition with the complainant, receive State aid through the application of input tax compensation provided for in Article 3 of the Value Added Tax Compensation Act ⁽⁴⁾. According to the complainant, municipal schools that provide certain educational services falling outside the VAT system in competition with other undertakings, receive a compensation for the input VAT paid on goods and services purchased in relation to the services they provide on commercial basis, to which private competitors are not entitled. The letter was received and registered by the Authority on 20 October 2003 (*Doc. No. 03-7325 A*).

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Authority'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the 'Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ Act No 108 of 12 December 2003 on VAT compensation to local and regional authorities (*Lov om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv*). Hereinafter referred to as the 'VAT Compensation Act'.

After various telephone calls between the Authority and the complainant, the latter sent a letter dated 27 July 2004 providing additional information regarding the original complaint (Event No. 289514).

By letter dated 15 December 2004 (Event No. 189295), the Authority informed the Norwegian authorities about the complaint and asked the Norwegian authorities for comments. Further, the Authority requested information and clarifications on the application of the input tax compensation in general and, more specifically, to the public undertakings referred to in the above-mentioned complaint.

By letter dated 17 January 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 14 January 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided answers to the Authority's questions on the application of input tax compensation in Article 3 of the VAT Compensation Act. The letter was received and registered by the Authority on 18 January 2005 (Event No. 305693).

By letter dated 12 April 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 11 April 2005, respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance, the Norwegian authorities provided information in relation to the seven county municipal schools. The letter was received and registered by the Authority on 14 April 2005 (Event No. 316494).

By letter dated 12 October 2005 (Event No. 345123), the Authority sent a second information request to which the Norwegian authorities replied by letter dated 7 December 2005 from the Mission of Norway to the European Union, forwarding two letters dated 2 December 2005 and 30 November 2005 respectively from the Ministry of Modernisation and the Ministry of Finance. The letter was received and registered by the Authority on 8 December 2005 (Event No. 353753).

2 Legal framework on VAT and VAT Compensation in Norway

First, on the basis of the information provided by the Norwegian authorities, the Authority will briefly describe the general VAT system in Norway, and the provisions of the VAT compensation basically aimed at local and regional authorities.

2.1 The VAT Act

2.1.1 General introduction

The Norwegian authorities introduced value added tax ⁽¹⁾ in 1970 through the Value Added Tax Act of 19 June 1969 ⁽²⁾.

VAT is an indirect tax on consumption of goods and services. VAT is calculated at all stages of the supply chain and on imports of goods and services from abroad. The final consumer, not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. The VAT due at each stage of the supply chain amounts to the difference between output tax and input tax. Output tax is, according to Article 4(1) of the VAT Act, a tax calculated and collected on sales of taxable goods and services. Input tax is, according to Article 4(2) of the VAT Act, a tax accrued on purchases of taxable goods and services. Taxable persons which are liable to output tax are entitled to deduct input tax for the goods and services acquired.

Until 1 July 2001, there was a general liability to pay output tax on supply of goods but only a limited number of services, specifically referred to in the VAT Act, were subject to output tax. From 1 July 2001 onwards, Norway introduced a general liability to pay output tax on supply of services. Certain services explicitly mentioned are still exempted from VAT.

2.1.2 Material scope of the VAT Act

VAT is paid on the sale of goods and services covered by the VAT Act.

Article 2 in Chapter I of the VAT Act provides a definition of goods and services within the meaning of the VAT Act:

'By goods are meant physical objects, including real property. By goods are also meant electric power, water from waterworks, gas, heat and refrigeration. By a service is meant anything that can be supplied that is not regarded as goods as defined in the first sub-section. Also regarded as a service is a limited right to a physical object or real estate property, together with the total or partial utilisation of intangible property.'

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as 'VAT'.

⁽²⁾ Act No 66 of 19 June 1969 on Value Added Tax (Lov om merverdiavgift). Hereinafter referred to as the 'VAT Act'.

Article 3 in Chapter I of the VAT Act defines a sale as follows:

- The delivery of goods in return for a remuneration, including the delivery of goods produced on order or the delivery of goods in connection with the carrying out of services.
- The carrying out of services in return for remuneration.
- The delivery of goods or the carrying out of services as total or partial return for goods or services received’.

2.1.3 *Deduction and refund (input tax)*

It follows from the first sentence in Article 21 in Chapter VI of the VAT Act that, as a main rule, a registered person engaged in trade or business may deduct input tax on goods and services for use in an enterprise from the output tax charged on sales.

2.1.4 *Transactions falling outside the scope of the VAT Act* ⁽¹⁾

Articles 5, 5a and 5b in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. According to Article 5, sales by certain institutions, organisations etc ⁽²⁾ are not covered by the VAT Act ⁽³⁾. Furthermore, according to Article 5a, the VAT Act does not apply to the supply and letting of real estate or rights to real property. Finally, it follows from Article 5b that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. The suppliers of such services are not permitted to charge output tax and, accordingly, do not get credit for input tax on purchases.

2.1.5 *Liability to pay tax*

According to Article 10(1) in Chapter III of the VAT Act, persons engaged in trade or business and liable to VAT registration, shall calculate and pay tax on sales of goods and services covered by the Act ⁽⁴⁾.

It follows from the above that any undertaking carrying out an activity which does not fall within the scope of the VAT Act pays input tax on its purchases of goods and services but cannot charge output tax on its sales.

However, when the State, municipalities and institutions which are owned or operated by the State or a municipality engage in activities falling within the scope of the VAT Act, they are subject to VAT in the same way as any other person engaged in trade or business on goods and services ⁽⁵⁾. These undertakings shall be registered in the VAT Register and calculate output tax on their sales. Accordingly, such undertakings are entitled to deduct input tax but only on goods and services which are sold to others.

Finally, as mentioned above, like any other undertaking, the State, municipalities and institutions owned or operated by the State may carry out activities which fall outside the scope of the VAT Act. When they carry out such activities which fall outside the VAT Act, they cannot charge output tax. Thus, they cannot, according to the VAT Act, recover input tax paid on their purchases of goods and services related to the said activity.

⁽¹⁾ Article 5 and following of the VAT Act needs to be distinguished from transactions covered by Articles 16 and 17 of the VAT Act, which cover the so-called zero-rated supply (Output tax equal to zero with credit for input tax). A zero-rated supply falls within the scope of the VAT Act, but no output tax is charged since the rate is zero. The provisions of the VAT Act apply in full for such supplies, including the regulations relating to deductions for input tax.

⁽²⁾ Reference is made to Article 5 of the VAT Act according to which sales by certain entities like museums, theatres, non profit associations, etc, fall outside the scope of the VAT Act.

⁽³⁾ Article 5(2) of the VAT Act states that the Ministry of Finance may issue regulations delimiting and supplementing the provisions in the first subsection and may stipulate that businesses referred to in the first subsection, 1(f) shall nevertheless calculate and pay output tax if the exemption brings about a significant distortion of competition in relation to other, registered businesses that supply equivalent goods and services.

⁽⁴⁾ See Chapter IV in connection with Chapter I of the VAT Act.

⁽⁵⁾ See Article 11 of the VAT Act.

2.2 *The VAT Compensation Act*

2.2.1 *General introduction*

The VAT Compensation Act entered into force on 1 January 2004. According to Article 1, the objective of the VAT Compensation Act is to mitigate distortion of competition resulting from the VAT Act. According to the Norwegian authorities, the application of the VAT Act may result in distortions of competition for activities carried out by public authorities which are outside the scope of the VAT Act and which cannot accordingly recover input tax. This may influence decisions of public authorities when choosing between self supply of goods and services and purchase of goods and services liable for output tax from private service providers. By compensating public authorities for input tax on all goods and services, in general, the intention of the Norwegian authorities is to create a level playing field between self supply and outsourcing.

By introducing a general input tax compensation scheme in 2004 mainly for local and regional authorities, the Norwegian authorities replaced a limited input tax compensation scheme for local and regional authorities from 1995 ⁽¹⁾. The old input tax compensation scheme was limited to services explicitly mentioned in the law. According to Article 2 of the old VAT Compensation Act, compensation of input tax covered only services such as laundry services, real estate construction work services and cleaning services.

2.2.2 *Preparatory documents*

a) NOU 2003:3 ⁽²⁾

In 2002, the Norwegian authorities appointed an expert committee ⁽³⁾ to consider solutions for making the VAT system neutral for public authorities in relation to procurement of goods and services.

The Rattsø Committee recommended introducing a compensation scheme for all input tax incurred by local and regional authorities when buying goods and services.

The Rattsø Committee outlined in its report possible new distortions of competition resulting from the proposed general input tax compensation scheme. According to the Rattsø Committee, a general input tax compensation scheme may imply new significant distortions of competition between municipalities carrying out economic activity and private undertakings when the activities carried out fall outside the scope of the VAT Act. This may apply, in the view of the Rattsø Committee, to the provision of services such as health and education. This means that entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act ⁽⁴⁾ are compensated for the input tax paid on all their purchases of goods and services whereas private undertakings providing the same services are not.

The Rattsø Committee made an assessment in Section 11.2.8 of its report on the proposed input tax compensation scheme in relation to the State aid rules of the EEA Agreement. The Rattsø Committee pointed out some concerns as to whether the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act could constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾.

b) Ot.prp. nr. 1 (2003-2004) ⁽⁶⁾

Based on the considerations of the Rattsø Committee, the Norwegian Government on 3 October 2003 presented a proposition for a new Act on VAT Compensation ⁽⁷⁾ for municipalities and counties. According to the proposition, public authorities would be compensated for input tax on all goods and services.

The proposition acknowledged that a general compensation scheme would involve distortions of competition between public and private providers of services which are outside the scope of the VAT Act. In order to alleviate these distortions, it was *i.a.* proposed that private and non profit enterprises performing health, education and social services imposed by law should be comprised by the compensation.

⁽¹⁾ Act No 9 of 17 February 1995 on VAT Compensation for local and regional authorities (Lov om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner mv.).

⁽²⁾ Norges Offentlige Utredninger (NOU) 2003: 3, Merverdiavgiften og kommunene, Konkurransesvridninger mellom kommuner og private (hereinafter referred to as the 'Rattsø report').

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Rattsø Committee' or the 'Committee'.

⁽⁴⁾ For the text of this article, see Section 2.2.3 below.

⁽⁵⁾ For the notion of state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement reference is made to Section II.3 below.

⁽⁶⁾ Odelstingsproposisjon nr. 1 (2003-2004) Skatte- og avgiftsopplegget 2004 — lovendringer.

⁽⁷⁾ Hereinafter referred to as 'the proposition'.

2.2.3 Legal provisions

Article 2 of the VAT Compensation Act exhaustively lists the legal persons falling within the scope of the Act. The Article reads:

This act is applicable to:

- a) *Local and regional authorities carrying out local or regional activities in which the local council or county council or another council under the Local Government Act ⁽¹⁾ or other special local governmental legislation are the supreme body;*
- b) *Intermunicipal companies established according to the Local Government Act ⁽²⁾ or other special local governmental legislation;*
- c) *Private or non-profit undertakings in as far as they carry out health, educational or social services which are statutory obligations of local or regional authorities;*
- d) *Day care institutions as mentioned in Article 6 of the Day Care Act ⁽³⁾;*
- e) *Joint Parish Council (Kirkelig fellesråd).*

The undertakings shall be registered in the Central Coordinating Register for Legal Entities (Enhetsregisteret).

According to Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian State compensates input tax paid by legal persons falling within the scope of the VAT Compensation Act when buying goods and services from other registered undertakings.

When public undertakings carry out activities within the scope of the VAT Act and consequently charge output tax, they can deduct input tax like other undertakings carrying out the same activities ⁽⁴⁾. On the other hand, when public undertakings carry out activities which fall outside the VAT Act, the VAT Compensation Act provides for the reimbursement of paid input tax ⁽⁵⁾.

Pursuant to Article 4(2) of the VAT Compensation Act, compensation of input tax is not granted when the entity has the right to deduct input VAT according to the VAT Act Chapter VI.

Moreover, Article 5 of the VAT Compensation Act states that total amount of the input tax compensated according to Article 3 of the VAT Compensation Act shall as the main rule be financed by reductions in the annual State transfers to local and regional authorities.

Article 6(1) of the VAT Compensation Act requires legal persons entitled to compensation of input tax to periodically submit data to the County Tax Assessment Office (Fylkesskattekontoret) showing total amount of input tax paid. To qualify for compensation, paid input tax must amount to a minimum of NOK 20 000 within a calendar year ⁽⁶⁾.

2.3 Comments by the Norwegian authorities

In its correspondence with the Authority, the Norwegian authorities claim that the compensation of input tax foreseen under Article 3 of the VAT Compensation Act falls outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Norwegian authorities allege that when the scheme was introduced in 2004, municipal appropriations in the annual fiscal budget were reduced accordingly by the expected amount of input tax compensated. Therefore, the Norwegian authorities are of the opinion that the input tax compensation scheme is self-financing, and not financed through State resources from the fiscal budget ⁽⁷⁾.

Further, the Norwegian authorities justify the selective nature of Article 3 of the VAT Compensation Act by referring to the objective of the VAT Compensation Act. According to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective is to mitigate distortion of competition resulting from the general VAT system. By compensating the municipalities for input tax on all goods and services, the Norwegian authorities aim to create a level playing field between self-supply and outsourcing. Accordingly, the Norwegian authorities consider that the compensation of input tax provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act falls within the nature and logic of the VAT system ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽²⁾ Act No 107 of 25 September 1992 on Local Government (Lov om kommuner og fylkeskommuner).

⁽³⁾ Act No 64 of 17 June 2005 on Day Care Institutions (Lov om barnehager).

⁽⁴⁾ See Chapter VI of the VAT Act.

⁽⁵⁾ Article 3 in connection with Article 4 of the VAT Compensation Act.

⁽⁶⁾ See Article 6(2) of the VAT Compensation Act.

⁽⁷⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 14 January 2005. The opinion of the Norwegian authorities is repeated on page 2 of letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance.

⁽⁸⁾ Page 2 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

Nevertheless, the Norwegian authorities acknowledge that the general input tax compensation scheme may imply an economic advantage for public entities carrying out economic activities falling outside the scope of the VAT Act.

On page 3 of the letter dated 30 November 2005 from the Norwegian Ministry of Finance, the Norwegian authorities state the following:

The full compensation scheme does not include private undertakings which conduct health services, social services or educational services which the law does not require the municipalities to carry out. Input VAT related to these activities must therefore normally be borne by the private undertakings themselves. Consequently when private undertakings carry out such services their operating costs may exceed the operating costs of municipal participants offering the same services'.

Finally, according to the Norwegian authorities, the scope of the VAT Compensation Act was limited in order to prevent it from becoming too extensive and costly for the tax authorities. When the scheme was framed it was also assumed that the number of public authorities carrying out commercial activities in sectors outside the VAT system was insignificant ⁽¹⁾.

II. APPRECIATION

1. The scope of the current State aid investigation

The current State aid investigation started with a complaint regarding the concrete application of the VAT Compensation Act to a number of public undertakings involved in the provision of specialised educational services on a commercial basis. The State aid assessment of the allegations brought forward by the complainant is however intrinsically linked to the analysis of the VAT Compensation Act. Therefore, in the present decision, the Authority carries out an assessment of the VAT Compensation Act as such in relation to the State aid rules of the EEA Agreement.

2. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

2.1. Introduction

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

First, it must be noted that, as a general rule, the tax system of an EFTA State is not covered by the EEA Agreement. It must be understood that it is for each EFTA State to design and apply a tax system according to its own choices of policy. However, application of a tax measure, such as the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, may have consequences that would bring it within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement. According to the case-law ⁽²⁾, Article 61(1) does not distinguish between measures of State intervention by reference to their causes or aims but defines them in relation to their effects.

Second, the question as to whether the measure at issue constitutes State aid arises only in so far as it concerns an economic activity ⁽³⁾, that is, an activity consisting of offering goods and services on a given market ⁽⁴⁾. A measure constitutes State aid only if it benefits an undertaking, a concept that, for the purposes of application of the rules on competition, encompasses, according to settled case-law, 'every entity engaged in an economic activity, regardless of the legal status of the entity and the way in which it is financed' ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Page 3 of the letter from the Norwegian Ministry of Finance dated 30 November 2005.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 34; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraph 76; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 13; and Case C-241/94 *France v Commission* [1996] ECR I-4551, paragraph 20.

⁽³⁾ The Authority would like to refer to the decision of the European Commission on case N630/2003, local museums in the region of Sardinia. In this decision, the Commission considered that the measures foreseen by the notified scheme were to support museum activities to be undertaken by natural and non-profit institutions and of such a scale that they could be considered as not being economic activities.

⁽⁴⁾ Joined cases C-180/98 to C-184/98 *Pavlov and others* [2000] ECR I-6451, paragraph 75.

⁽⁵⁾ Case C-41/90 *Höfner and Elser* [1991] ECR I-1979, paragraph 21.

Third, aid may be granted to public undertakings as well as to private undertakings ⁽¹⁾. A public undertaking, in order to be regarded as recipient of State aid does not necessarily need to have a legal identity separate from the State. The fact that an entity is governed by public law and is a non-profit making institution does not necessarily mean that it is not an 'undertaking' within the meaning of the State aid rules ⁽²⁾. As mentioned above, the criterion is whether the entity carries out activities of an economic nature ⁽³⁾. In the case at hand, the scope of the VAT Compensation Act is not limited to non-economic activities. While compensation for VAT paid for non-economic activities would not amount to State aid, compensation for input VAT in relation to activities of an economic nature may involve State aid.

The Authority will assess the VAT Compensation Act as a scheme. Following the definition laid down in Article 1(d) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an aid scheme is any act on the basis of which, without further implementing measures being required, individual aid awards may be made to undertakings defined within the act in a general and abstract manner. It also encompasses any act on the basis of which aid, which is not linked to a specific project, may be awarded to one or several undertakings for an indefinite period of time and/or for an indefinite amount. The measure under scrutiny concerns the compensation of input VAT to any legal person listed under Article 2 of the VAT Compensation Act which covers local and regional authorities, inter-municipal companies, private and non-profit undertakings carrying out statutory obligations on behalf of local authorities and certain other institutions. The compensation for input VAT is not an individual award of support to a single undertaking but a reoccurring event on a regular basis during an indefinite period of time in favour of an undefined number of beneficiaries. Hence, the notified measure has to be qualified as a scheme.

According to case law ⁽⁴⁾, the Authority would like to stress that it will assess the general characteristics of a scheme as such without examining each concrete application of the scheme in order to determine whether State aid is involved. The fact that support may also be granted to recipients which do not constitute undertakings does not alter this assessment.

2.2. State resources

In order to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, a measure must be granted by the State or through State resources.

The Authority considers that compensation granted under the VAT Compensation Act is granted by State resources since the compensation is granted by the State ⁽⁵⁾.

In the Authority's view it is not relevant for the assessment of whether the measure implies a drain on State resources, whether the central level of the State's cost of the compensation is counterbalanced by reduced transfer to the local and regional authorities as such. That the central level of the State finances is balanced by reducing internal block transfers between different levels of administration, does not alter this conclusion. In any case and although there is an aim to avoid reallocation of economic means between municipalities, reductions in transfers to individual municipalities are in principle independent of what they receive as compensation ⁽⁶⁾.

2.3. Economic advantage

First, an aid measure must confer on the beneficiaries advantages that relieve them of charges that are normally borne from their budget.

A financial measure granted by the State or through State resources to an undertaking which would relieve it from costs which would normally have to be borne by its own budget constitutes an economic advantage ⁽⁷⁾. As a preliminary remark, as stated above, a public authority is only considered to be an undertaking when it carries out an economic activity.

⁽¹⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 11.

⁽²⁾ Case C-244/94 *Fédération Française des Sociétés d'Assurance et a. v Ministère de l'Agriculture et de la Pêche* [1995] ECR I-4013, paragraph 21; and Case 78/76 *Steinike & Weinlig v Germany* [1977] ECR 595, paragraph 1.

⁽³⁾ Case 118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599, paragraph 7 et seq.

⁽⁴⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 57; Case C-66/02 *Italy v Commission* ECR [2005] not yet published, paragraph 91-92; Cases C-15/98 and C-105/99 *Italy v Commission* ECR [2000] I-8855, paragraph 51; and C-278/00 *Greece v Commission*, [2004] I-3997 paragraph 24.

⁽⁵⁾ See also Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraphs 27-28, where a deduction of VAT on input in a situation where there was no VAT on output was regarded to fulfil the criterion.

⁽⁶⁾ Cf. Ot. prp. Nr. 1 (2003-2004) Section 20.8.7.

⁽⁷⁾ Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjford, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76 and 78-79; Case C-301/87 *France v Commission* [1990] ECR I-307, paragraph 41.

The payment of input tax is an operating cost related to purchases in the normal course of an undertakings' economic activity, which is normally borne by the undertaking itself. To the extent that the Norwegian authorities compensate input tax on purchases of goods and services to undertakings not subject to VAT, but falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, they grant those undertakings an economic advantage. The operating costs which those undertakings will have to put up with are reduced in accordance with the amount of input tax compensated. In respect of goods and services not subject to output tax (with no credit for input tax), the Norwegian authorities grant, in application of the VAT Compensation Act, an advantage to the undertakings entitled to input tax compensation compared to those undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, which are not compensated for input tax.

2.4. Selectivity

Further, to constitute State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the measure must be selective in that it favours '*certain undertakings or the production of certain goods*'. It has first to be assessed whether the VAT Compensation constitutes a selective measure for being a derogation from the general VAT System. If confirmative, it has to be assessed whether the derogation nevertheless is justified due to the nature or general scheme of the tax system in question. The EFTA Court and European Court of Justice has held that any measure intended partially or wholly to exempt firms in a particular sector from the charges arising from the normal application of the general system, without there being any justification for this exemption on the basis of the nature and logic of the general system, constitutes State aid ⁽¹⁾. A specific tax measure can only be justified by the internal logic of the tax system if it is consistent with it ⁽²⁾. Only if the measure is justified by the nature or logic of the general system does it constitute a general measure ⁽³⁾ and does not fall under Article 61(1) of the EEA Agreement. Hence, if the VAT Compensation is a derogation which can not be justified due to the nature or general scheme of the system, the measure would be regarded as selective.

The VAT is an indirect tax on the consumption of goods and services. As a rule, VAT is calculated at all stages of the supply chain and on the import of goods and services from abroad. The final consumer, who is not registered for VAT, absorbs VAT as part of the purchase price. Although in principle all sales or goods and services are liable to VAT, some supplies are exempt (i.e. without a credit for input tax) which means that such supplies fall entirely outside the scope of the VAT Act. Businesses that only have such supplies cannot register for VAT and are not entitled to deduct VAT ⁽⁴⁾.

The scope of the VAT Compensation Act is positively defined in that only legal persons falling within Article 2 of the VAT Compensation Act can be compensated for input tax on purchases. The advantage granted under the VAT Compensation Act for undertakings refunded for their input tax implies a relief from the obligation that follows from the general VAT system. These undertakings are placed in a more favourable financial position than others providing the same services or goods but which are not listed under the VAT Compensation Act ⁽⁵⁾.

The fact that the number of undertakings able to claim entitlement under the measure at issue may be very large or that they belong to different sectors of activity is, according to settled case law ⁽⁶⁾, not sufficient to call into question its selective nature and therefore to rule out its classification as State aid. Similarly, aid may concern a whole economic sector and still be covered by Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽⁷⁾.

The next step is then to assess whether this compensation nevertheless is in line with the nature and logic of the VAT system. In order to determine whether it is consistent with the nature and logic of the general VAT system, the Authority must assess whether the input tax refund provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act meets the objectives inherent in the VAT system itself, or whether it pursues other objectives outside the VAT system.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 76-89; Case 173/73 *Italy v Commission* [1974] ECR 709, paragraph 16.

⁽²⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 38; Joined Cases E-5/04, E-6/04 and E-7/04 *Fesil and Finnjord, Pil and others and The Kingdom of Norway v EFTA Surveillance Authority* [2005] Report of the EFTA Court, page 121, paragraphs 84-85; Joined cases T-127/99, T-129/99 and T-148/99 *Territorio Histórico de Alava et al v Commission* [2002] ECR II-1275, paragraph 163.

⁽³⁾ Case C-143/99 *Adria-Wien Pipeline and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* [2001] ECR I-8365, paragraph 42; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 43.

⁽⁴⁾ These exemptions must be differentiated from the supplies which are zero-rated (i.e. exempt with a credit for input tax). The provisions of the VAT Act apply in full to such supplies, including the regulations relating to deductions for input VAT.

⁽⁵⁾ Case C-387/92 *Banco Exterior de España v Ayuntamiento de Valencia* [1994] ECR I-877, paragraph 14.

⁽⁶⁾ Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 42; Case C-409/00 *Spain v Commission* [2003] ECR I-1487 paragraph 48.

⁽⁷⁾ Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671 paragraph 33.

The Norwegian authorities state that, according to Article 1 of the VAT Compensation Act, the objective of the input tax compensation is to create a level playing field between self-supply and outsourcing. The objective pursued with the introduction of the VAT Compensation Act is to facilitate and encourage the choice by public entities between self supply and outsourcing of goods and services subject to VAT. The merit of the VAT Compensation Act is thus to create a level playing field between self supply and outsourcing by public entities. Although this objective is commendable, in the opinion of the Authority this can hardly be said to be in the nature and logic of the VAT system itself which is, as mentioned above, a tax on consumption. The VAT compensation is not a part of the VAT system, established in 1970, as such but a later separate measure to rectify some of the distortions created by the VAT system.

For the above mentioned reasons, in the preliminary opinion of the Authority the VAT compensation cannot be seen to be in the nature and logic of the VAT system. Hence, the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act is selective in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Distortion of competition*

A measure must distort or threaten to distort competition for it to fall within the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Only public and private entities falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act benefit from input tax compensation. However, when these entities provide services falling outside the VAT system in competition with undertakings falling outside the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act, the latter will have to put up with higher purchase costs although they carry out similar services. Although the input tax compensation has been aimed at mitigating distortions for municipal acquisitions, it has created a distortion of competition between public authorities carrying out economic activities and private undertakings carrying out the same economic activities in sectors outside the scope of the VAT Act. By way of example, public schools providing specialised educational services in competition with other private operators receive a compensation for the input VAT paid in relation to these services whereas the latter have to put up with this costs. Accordingly, due to the intervention of the State, the products offered by private operators could be more expensive and thus competition is distorted. In areas where both public and private operators are compensated the aid would still threaten to distort competition between national and other EEA operators.

Thus, regarding provision of services outside the scope of the VAT Act, the Authority is of the preliminary opinion that competition between undertakings is distorted.

2.6. *Effect on trade*

A State aid measure falls within the scope of 61(1) of the EEA Agreement only in as far as it affects trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

In the following, the Authority will assess whether the limitation of the scheme under assessment to certain legal persons and certain sectors hinders the aid from being capable of affecting trade between the Contracting Parties and hence brings it outside the scope of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Whenever an aid measure strengthens the position of an undertaking compared to other undertakings competing in intra EEA trade, the latter must be regarded as affected by that aid ⁽¹⁾.

This is so even if the beneficiary undertaking is itself not involved in cross-border activities ⁽²⁾. This is because domestic production may be maintained or increased with the result that undertakings established within the area covered by the EEA Agreement have less chance of exporting their products to the market in the EEA State granting aid ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case 730/79 *Philip Morris v Commission* [1980] ECR 2671, paragraph 11.

⁽²⁾ Case T-55/99 *CETM v Commission* [2000] ECR II-3207, paragraph 86.

⁽³⁾ Case E-6/98 *Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] EFTA Court Report, page 76, paragraph 59; Case C-303/88 *Italy v Commission* [1991] ECR I-1433, paragraph 27; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 40; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 78.

Moreover, the character of the aid does not depend on the local or regional character of the services supplied or on the scale of the field of activity concerned ⁽¹⁾. The local character of the activities of the beneficiaries of a measure constitutes one of the features to be taken into account in the assessment of whether there is an effect on trade but it is not sufficient to prevent the aid from having an effect on trade ⁽²⁾. According to settled case-law, the relatively small amount of aid, or the relatively small size of the undertaking which receives it, does not, as such, exclude the possibility that trade within the EEA might be affected ⁽³⁾.

In the assessment of the effect on trade, the Authority is not required to determine the actual effect of an aid scheme but to examine whether it is potentially liable to affect trade within the EEA ⁽⁴⁾. Thus, the criterion of the effect on trade has been traditionally interpreted in a non restrictive way to the effect that, in general terms, a measure is considered to be State aid if it is *capable* of affecting trade between the EEA States ⁽⁵⁾.

In principle, the beneficiaries under the VAT compensation scheme can receive compensation for input VAT under the conditions of the scheme, regardless of whether aid to operators in these sectors would have an effect on trade. Since the VAT compensation arrangement is assessed as a scheme, the Authority must assess the general features of the scheme, as such, to ascertain whether it involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Case law of the ECJ has established that '*in the case of an aid scheme, the Commission may confine itself to examining the general characteristics of the scheme in question without being required to examine each particular case in which it applies.*' ⁽⁶⁾. The EFTA Court has also endorsed this interpretation ⁽⁷⁾.

Aid can be granted to undertakings operating in sectors open for competition with other undertakings in the EEA. The complaint received by the Authority illustrates that aid might be granted to undertakings operating in competition with other undertakings in the EEA. Undertakings established in neighbouring European countries provide specialised educational services in competition with Norwegian institutions which benefit from the application of the VAT Compensation Act.

Articles 5 and 5a in Chapter I of the VAT Act exempt certain transactions from the scope of application of the VAT Act. Furthermore, Article 5b of the same Act provides that the supply of certain services, amongst others the supply of health and health related services, social services, educational services, financial services, services related to the exercise of public authority, services in the form of entitlement to attend theatre, opera, ballet, cinema and circus performances, exhibitions in galleries and museums, lottery services, services connected with the serving of foodstuffs in school and student canteens, etc, are not covered by the Act. All these services are hence outside the scope of the VAT system, but are in principle covered by the VAT Compensation act ⁽⁸⁾. Some of these sectors are partly or fully open for EEA-wide competition. Aid granted to undertakings in these sectors is thus capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement.

For these reasons, and taking into account the Court's jurisprudence, the Authority preliminarily considers that the VAT Compensation Act is a general nationwide compensation scheme which is capable of affecting trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 77; Case C-172/03 *Wolfgang Heiser v Finanzamt Innsbruck* [2005] ECR I-1627, paragraph 33; Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 40.

⁽²⁾ Joined Cases T-298/97 to T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraph 91.

⁽³⁾ Case C-71/04 *Administración del Estado v Xunta de Galicia* [2005] not yet reported, paragraph 41; Case C-280/00 *Altmark Trans and Regierungspräsidium Magdeburg* [2003] ECR I-7747, paragraph 81; Joined Cases C-34/01 to C-38/01 *Enirisorse* [2003] ECR I-14243, paragraph 28; Case C-142/87 *Belgium v Commission* ('*Tubemeuse*') [1990] ECR I-959, paragraph 43; Joined Cases C-278/92 to C-280/92 *Spain v Commission* [1994] ECR I-4103, paragraph 42.

⁽⁴⁾ Case C-298/00 P *Italy v Commission* [2004] ECR I-4087, paragraph 49; and Case C-372/97 *Italy v Commission* [2004] ECR I-3679, paragraph 44.

⁽⁵⁾ Joined Cases T-298/97-T-312/97 e.a. *Alzetta a.o. v Commission* [2000] ECR II-2319, paragraphs 76-78.

⁽⁶⁾ Case T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna v Commission* [2005] not yet reported, paragraph 102; Case 248/84 *Germany v Commission* [1987] ECR 4013, paragraph 18; Case C-75/97 *Belgium v Commission* [1999] ECR I-3671, paragraph 48; and Case C-278/00 *Greece v Commission* [2004] ECR I-3997, paragraph 24.

⁽⁷⁾ Case E-6/98 *The Government of Norway v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 76, paragraph 57.

⁽⁸⁾ Article 4 of the VAT Compensation Act introduces some limitation of the possibility to be compensated.

⁽⁹⁾ The Authority and the European Commission have considered that local projects of limited scale, (see, amongst other examples, the Authority's Decision on the private day-care facilities on public sites with subsidised real estate leasehold fees in Oslo, Decision No 291/03/COL of 18 December 2003 or Commission's Decisions on cases N530/99 Restoration of Santa María de Retuerta Monastery or NN136/A/02 Ecomusée d'Alsace) do not affect trade. However, in the case of schemes with such a broad scope of application as the one at hand, the Authority has considered that the effect on trade cannot *a priori* be excluded (see in particular, the Authority's Decision No 298/05/COL on the proposal for regionally differentiated rates of social security contributions for certain economic sectors).

2.7. Conclusion

Since all conditions set out in Article 61(1) of the EEA Agreement seem to be fulfilled, it is the preliminary view of the Authority that, in applying the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act, the Norwegian authorities grant State aid to undertakings falling within the scope of Article 2 of the VAT Compensation Act.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Norwegian authorities did not notify the introduction of the input tax compensation provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act to the Authority. For the reasons mentioned above, the Authority is of the preliminary opinion that the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Thus, the Norwegian authorities should have notified the introduction of this measure to the Authority and should have awaited the Authority's decision before putting the scheme into effect. The Authority therefore preliminarily concludes that the Norwegian authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

4. Compatibility of the aid

The Authority has doubts as to whether any of the grounds for compatibility foreseen under Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement could be applicable to the case at hand.

The Authority is of the preliminary opinion that none of the derogations mentioned in Article 61(2) of the EEA Agreement can be applied to the case at hand.

Furthermore, the Authority has doubts whether the input tax compensation laid down in the VAT Compensation Act can be considered compatible on the basis of Article 61(3) of the EEA Agreement.

The input tax compensation cannot be considered within the framework of Article 61(3)(a) of the EEA Agreement since none of the Norwegian regions qualify for this provision, which requires an abnormally low standard of living or serious underemployment.

This compensation does not seem to promote the execution of an important project of common European interest or remedy a serious disturbance in the economy of a State, as it is requested for compatibility on the basis of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement.

Concerning Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, aid could be deemed compatible with the EEA Agreement if the aid facilitates the development of certain economic activities or of certain economic areas and where such aid does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest. The aid scheme at hand does not seem to facilitate the development of certain economic activities or areas.

In addition, the Authority considers that a reduction in the running costs of an undertaking, such as the input tax, constitutes operating aid. This type of aid is, in principle, prohibited. The Authority does not know of any reason in the case at hand to deviate from this approach.

Aid can be compatible under the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. However, the Authority preliminarily considers that Article 59(2) of the EEA Agreement does not seem to justify the compatibility of the VAT Compensation Act.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian authorities, the Authority preliminarily considers that the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

Furthermore, the Authority has doubts that the input tax compensation can be considered compatible with the State aid rules of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Norwegian authorities to submit their comments within **two months** of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, the Authority requires the Norwegian authorities within **two months** of receipt of this decision to provide all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the VAT Compensation Act with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Authority would like to remind the Norwegian authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered, unless this recovery would be contrary to a general principle of EEA law.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Norway regarding the input tax compensation as provided for in Article 3 of the VAT Compensation Act.

Article 2

The Norwegian authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the receipt of this Decision.

Article 3

The Norwegian authorities are required to provide within two months from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

Other Contracting Parties to the EEA Agreement and interested parties shall be informed by the publishing of a meaningful summary and the full text of this Decision in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication of this Decision.

Article 5

This Decision is addressed to the Kingdom of Norway.

Article 6

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 19 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority,

Bjørn T. GRYDELAND

President

Kristján A. STEFÁNSSON

College Member

III

(Obvestila)

KOMISIJA

Poziv posameznikom, naj se prijavijo za sestavo zbirke podatkov o možnih neodvisnih strokovnjakih, ki bodo v pomoč Službam Komisije za naloge v zvezi s 7. okvirnim programom RTR

(2006/C 305/16)

1. Komisija poziva posameznike, da oddajo prijavo za sestavo zbirke podatkov o neodvisnih strokovnjakih, na katere se je mogoče obrniti za vprašanja v zvezi s:
 - 7. okvirnim programom Evropske Skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007 do 2013) ⁽¹⁾ in njegovimi posebnimi programi (Okvirni program ES),
 - 7. okvirnim programom Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom) za dejavnosti na področju jedrskih raziskav in usposabljanja (2007 to 2011) ⁽¹⁾ in njegovimi posebnimi programi (Okvirni program Euratom),(skupaj „7. okvirni program“).
2. Okvirni program ES oblikuje pet posebnih programov, ki zajemajo:
 - sodelovanje,
 - zamisli,
 - človeške vire,
 - zmogljivosti,
 - nejedrske dejavnosti Skupnega raziskovalnega središča.Okvirni program Euratom oblikujeta dva posebna programa, ki zajemata:
 - raziskave fuzijske energije, jedrske fisije in zaščite pred sevanjem,
 - dejavnosti pri jedrski energiji Skupnega raziskovalnega središča.
3. Ob upoštevanju ustreznih meril in postopkov, ki jih določajo pravila za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih iz 7. okvirnega programa Skupnosti in za razširjanje rezultatov raziskav (2007-2013) ter pravila za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v 7. okvirnem programu Evropske skupnosti za atomsko energijo in za razširjanje rezultatov raziskav (2007-2011) (skupaj „pravila“), bo Komisija imenovala neodvisne strokovnjake:
 - za pomoč pri ocenjevanju predlogov v skladu z različnimi znanstvenimi, tehnološkimi in socialno-ekonomskimi cilji 7. okvirnega programa. Ocenjevanje vključuje pripravo priporočil o načinih, kako usmeriti raziskave k čim boljšemu doseganju ciljev zadevnih programov;
 - za pomoč pri spremljanju projektov, ki jih je Skupnost izbrala in jih financira, po potrebi vključno s spremljanjem projektov, ki jih financira Skupnost na podlagi prejšnjih okvirnih programov RTR;
 - za druge namene, kadar je lahko potrebno posebno strokovno mnenje (npr. spremljanje izvajanja, ocenjevanje in presoja učinka programov in politik RTR).
4. V ta namen Komisija poziva posameznike, da se prijavijo kot možni neodvisni strokovnjaki, da jih vključi v svojo zbirko podatkov o strokovnjakih za 7. okvirni program.

⁽¹⁾ Še neobjavljeno v UL. Ta poziv se objavi v pričakovanju sprejetja in začetka veljavnosti 7. okvirnega programa. Poziv bo zato v celoti veljal po začetku veljavnosti 7. okvirnega programa in ugotovitvi, da določbe o posameznih strokovnjakih niso bile bistveno spremenjene. Objava poziva, ki prehitava sprejetje 7. okvirnega programa, ne upravičuje nobenih zahtev do Komisije.

[Gre omeniti, da Komisija ni obvezana imenovati samo strokovnjake, ki so vpisani v to zbirko podatkov. Komisija lahko imenuje zunanje neodvisne strokovnjake, kadar je to predvideno in skladno s postopki za imenovanje, ki jih določajo pravila.]

5. Od možnih neodvisnih strokovnjakov se pričakuje, da imajo sposobnosti in znanje, ki so primerni za področja dejavnosti, za katere bi lahko bila potrebna njihova pomoč.

Od možnih neodvisnih strokovnjakov se pričakuje tudi, da imajo strokovne izkušnje na visoki ravni v javnem ali zasebnem sektorju na enem ali več naslednjih področjih ali dejavnosti:

- raziskave na ustreznem znanstvenem in tehnološkem področju,
- uprava, vodenje ali ocenjevanje projektov, programov ali politik RTR,
- uporaba rezultatov projektov RTR, prenosa tehnologije, inovacij in poslovnega sodelovanja, zlasti pri MSP,
- vprašanja o stiku med znanostjo in družbo (npr. izobraževanje, komunikacije, strokovna mnenja, nevarnosti, etika itn.),
- mednarodno sodelovanje v znanosti in tehnologiji,
- razvoj človeških virov.

Možni neodvisni strokovnjaki morajo imeti tudi ustrezna jezikovna znanja.

6. Da bi zagotovili neodvisnost ocenjevanja predlogov in spremljanja projektov ter po potrebi drugih nalog, morajo neodvisni strokovnjaki, ki so bili imenovani, podpisati izjavo, s katero potrjujejo, da v času imenovanja ni navzkrižja interesov in da se obvežejo obvestiti Komisijo o kakršnem koli navzkrižju interesov, ki bi se pojavilo med oblikovanjem mnenj in opravljanjem dolžnosti. Pri vsem svojem delu morajo pokazati ustrezno predanost dolžnosti ter spoštovati popolno zaupnost informacij in dokumentov, s katerimi pridejo v stik.
7. Prijave je mogoče oddati samo s spletnim obrazcem za elektronsko prijavo, ki je na voljo na spletišču: <http://cordis.europa.eu/emmp7>.
- Obrazec za prijavo je treba izpolniti v enem od uradnih jezikov Evropske unije. Zgodnja prijava je posebno zaželena,

ker omogoča Komisiji, da uporabi zbirko podatkov o neodvisnih strokovnjakih pri prvih sejah za ocenjevanje predlogov iz 7. okvirnega programa, ki bodo predvidoma marca 2007. Prijave po 31. juliju 2013 ne bodo sprejete.

Kdor je že vpisan v zbirko podatkov o neodvisnih strokovnjakih, ki je bila sestavljena za izvajanje Šestega okvirnega programa, in se želi prijaviti za 7. okvirni program, se lahko vpiše na spletišču Cordis:

http://cordis.europa.eu/research_openings/home.html.

Na tem spletišču bo naprošen, da prenese svoje podatke v zbirko podatkov 7OP in dopolni ključne besede in podrobnosti iz poklicnih izkušenj.

Vsi prejeti podatki bodo vključeni v zbirko podatkov o neodvisnih strokovnjakih, ki jo Komisija sestavi za 7. okvirni program. Osební podatki, zbrani v zvezi s tem pozivom, se obdelajo v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov.

8. Zaradi preglednosti in v skladu s cilji Enotnega raziskovalnega prostora lahko Komisija dovoli dostop do svoje zbirke podatkov o možnih neodvisnih strokovnjakih javnim organom, ki financirajo raziskave in so iz držav članic in držav, povezanih z okvirnimi programi, ter drugim programom Skupnosti, če so zadevni prijavitelci dali predhodno soglasje.

Poleg tega bodo v skladu s postopki, ki jih določajo pravila, na spletu v rednih presledkih objavljeni sezname neodvisnih strokovnjakov, imenovanih za ocenjevanje predlogov.

9. Evropska komisija izvaja politiko enakih možnosti za ženske in moške. Pri tem si je Komisija postavila za cilj ocenjevalne odbore, ki jih po možnosti sestavlja 40 % žensk. Zaradi tega cilja so posebno dobrodošle prijave žensk, ki izpolnjujejo pogoje.

Poziv organizacijam, naj predlagajo možne neodvisne strokovnjake, ki bodo v pomoč Službam Komisije za naloge v zvezi s 7. okvirnim programom RTR

(2006/C 305/17)

1. Komisija poziva znanstvene, strokovne, industrijske in splošne raziskovalne ustanove, akademska združenja in druge organizacije, ki imajo aktiven interes pri izvedbi raziskav in tehnološkega razvoja (RTR), naj predložijo sezname predlaganih neodvisnih strokovnjakov, na katere se je mogoče obrniti za pomoč v zvezi s:
 - 7. okvirnim programom Evropske Skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti (2007 do 2013) ⁽¹⁾ in njegovimi posebnimi programi (Okvirni program ES),
 - 7. okvirnim programom Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom) za dejavnosti na področju jedrskih raziskav in usposabljanja (2007 to 2011) ⁽¹⁾ in njegovimi posebnimi programi (Okvirni program Euratom),(skupaj 7. okvirni program).
2. Okvirni program ES oblikuje pet posebnih programov, ki zajemajo:
 - sodelovanje,
 - zamisli,
 - človeške vire,
 - zmogljivosti,
 - nejedrske dejavnosti Skupnega raziskovalnega središča.Okvirni program Euratom oblikujeta dva posebna programa, ki zajemata:
 - raziskave fuzijske energije, jedrske fisije in zaščite pred sevanjem,
 - dejavnosti pri jedrski energiji Skupnega raziskovalnega središča.
3. Ob upoštevanju ustreznih meril in postopkov, ki jih določajo pravila za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih iz 7. okvirnega programa Skupnosti in za razširjanje rezultatov raziskav (2007-2013) ter pravila za udeležbo podjetij, raziskovalnih središč in univerz pri ukrepih v 7. okvirnem programu Evropske skupnosti za atomsko energijo in za razširjanje rezultatov raziskav (2007-2011) (skupaj „pravila“), bo Komisija imenovala neodvisne strokovnjake:
 - za pomoč pri ocenjevanju predlogov v skladu z različnimi znanstvenimi, tehnološkimi in socialno-ekonomskimi cilji 7. okvirnega programa. Ocenjevanje vključuje pripravo priporočil o načinih, kako usmeriti raziskave k čim boljшему doseganju ciljev zadevnih programov;
 - za pomoč pri spremljanju projektov, ki jih je Skupnost izbrala in jih financira, po potrebi vključno s spremljanjem projektov, ki jih financira Skupnost na podlagi prejšnjih okvirnih programov RTR;
 - za druge namene, kadar je lahko potrebno posebno strokovno mnenje (npr. spremljanje izvajanja, ocenjevanje in presoja učinka programov in politik RTR).
4. V ta namen Komisija poziva znanstvene, strokovne, industrijske, splošne raziskovalne ustanove in/ali akademska združenja ter druge organizacije, ki imajo aktiven interes pri izvedbi RTR, naj predložijo sezname možnih neodvisnih strokovnjakov, da jih vključi v svojo zbirko podatkov o strokovnjakih za 7. okvirni program. Zlasti se spodbuja predlaganje strokovnjakov, ki ne pripadajo ustanovi, organizaciji ali državi predlagatelja.

[Gre pa omeniti, da Komisija ni obvezana imenovati samo strokovnjake, ki so vpisani v to zbirko podatkov. Komisija lahko imenuje zunanje neodvisne strokovnjake, kadar je to predvideno in skladno s postopki za imenovanje, ki jih določajo pravila.]
5. Od možnih neodvisnih strokovnjakov se pričakuje, da imajo sposobnosti in znanje, ki so primerni za področja dejavnosti, za katere bi lahko bila potrebna njihova pomoč.

Od možnih neodvisnih strokovnjakov se pričakuje tudi, da imajo strokovne izkušnje na visoki ravni v javnem ali zasebnem sektorju na enem ali več naslednjih področjih ali dejavnosti:

 - raziskave na ustreznem znanstvenem in tehnološkem področju,
 - uprava, vodenje ali ocenjevanje projektov, programov ali politik RTR,
 - uporaba rezultatov projektov RTR, prenosa tehnologije, inovacij in poslovnega sodelovanja, zlasti pri MSP,

⁽¹⁾ Še neobjavljeno v UL. Ta poziv se objavi v pričakovanju sprejetja in začetka veljavnosti 7. okvirnega programa. Poziv bo zato v celoti veljal po začetku veljavnosti 7. okvirnega programa in ugotovitvi, da določbe o posameznih strokovnjakih niso bile bistveno spremenjene. Objava poziva, ki prehitava sprejetje 7. okvirnega programa, ne upravičuje nobenih zahtev do Komisije.

- vprašanja o stiku med znanostjo in družbo (npr. izobraževanje, komunikacije, strokovna mnenja, nevarnosti, etika itn.),
- mednarodno sodelovanje v znanosti in tehnologiji,
- razvoj človeških virov.

Možni neodvisni strokovnjaki morajo imeti tudi ustrezna jezikovna znanja.

6. Da bi zagotovili neodvisnost ocenjevanja predlogov in spremljanja projektov ter po potrebi drugih nalog, morajo neodvisni strokovnjaki, ki so bili imenovani, podpisati izjavo, s katero potrjujejo, da v času imenovanja ni navzkrižja interesov in da se obvežejo obvestiti Komisijo o kakršnem koli navzkrižju interesov, ki bi se pojavilo med oblikovanjem mnenj in opravljanjem dolžnosti. Pri vsem svojem delu morajo pokazati ustrezno predanost dolžnosti ter spoštovati popolno zaupnost informacij in dokumentov, s katerimi pridejo v stik.
7. Navedene organizacije lahko prigrasijo svoj interes na spletišču Cordis (<http://cordis.europa.eu/emmfp7>), ki je bilo postavljeno za ta namen. Po prijavi v omrežje bodo lahko predložili sezname strokovnjakov, ki jih želijo priporočiti. Zgodnja prigrasitev interesa je posebno zaželena, ker omogoča Komisiji, da uporabi sezname možnih strokovnjakov pri prvih sejah za ocenjevanje predlogov iz 7. okvirnega programa, ki bodo predvidoma marca 2007.

Zadnji datum za predložitev takih seznamov je 31. julij 2013.

Seznam predlaganih strokovnjakov naj vsebuje:

- polno ime in strokovne nazive predlaganih strokovnjakov,
- e-naslov vsakega strokovnjaka,

- raziskovalno področje ali sklop raziskovalnih področij, za katere je predlagan posamezni strokovnjak.

Sezname predlaganih možnih neodvisnih strokovnjakov je treba predložiti v enem od uradnih jezikov Evropske unije.

Po prejemu teh seznamov bo Komisija stopila v stik s predlaganimi neodvisnimi strokovnjaki, jih obvestila o priporočilu in jih pozvala, naj vpišejo svoje podatke v zbirko podatkov o možnih neodvisnih strokovnjakih, ki jo Komisija sestavi za 7. okvirni program.

Osebnih podatki, zbrani v zvezi s tem pozivom, se obdelajo v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov.

8. Zaradi preglednosti in v skladu s cilji Enotnega raziskovalnega prostora lahko Komisija dovoli dostop do svoje zbirke podatkov o možnih neodvisnih strokovnjakih javnim organom, ki financirajo raziskave in so iz držav članic in držav, povezanih z okvirnim programom, ter drugim programom Skupnosti, če so zadevni možni neodvisni strokovnjaki dali predhodno soglasje.

Poleg tega bodo v skladu s postopki, ki jih določajo pravila, na spletu v rednih presledkih objavljeni sezname neodvisnih strokovnjakov, imenovanih za ocenjevanje predlogov.

9. Evropska komisija izvaja politiko enakih možnosti za ženske in moške. Pri tem si je Komisija postavila za cilj ocenjevalne odbore, ki jih po možnosti sestavlja 40 % žensk. Zaradi tega cilja poziva organizacije, ki predlagajo sezname možnih neodvisnih strokovnjakov, da poskrbijo za uravnotežen delež žensk in moških na seznamih.